

ฉบับประมวล

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒ และครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(๒) ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และหมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต

“บริษัทย่อย” หมายความว่า บริษัทย่อยที่กำหนดไว้ตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไปของสภาวิชาชีพบัญชี

“บริษัทร่วม” หมายความว่า บริษัทร่วมที่กำหนดไว้ตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไปของสภาวิชาชีพบัญชี

ข้อ ๕ มูลค่าทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัท ให้ประเมินตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต

ข้อ ๖ เงินกองทุนที่บริษัทต้องดำรงตามกฎหมายต้องไม่ต่ำกว่าผลรวมของเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงทุกด้านตามข้อ ๘ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่ต่ำกว่าห้าสิบล้านบาท โดยพิจารณาจากอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน ซึ่งคำนวณจากจำนวนเงินกองทุนตามข้อ ๗ หารด้วยจำนวนเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงตามข้อ ๘ และอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละหนึ่งร้อย

ในกรณีที่บริษัทใดมีอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนต่ำกว่าอัตราดังต่อไปนี้ นายทะเบียนอาจกำหนดมาตรการที่จำเป็นในการกำกับดูแลสถานะการเงินของบริษัทนั้นได้

(๑) ตั้งแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ อัตราร้อยละหนึ่งร้อยยี่สิบ

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป อัตราร้อยละหนึ่งร้อยสี่สิบ

ข้อ ๗ เงินกองทุนของบริษัทต้องประกอบด้วยผลรวมของเงินกองทุนชั้นที่ ๑ (tier 1) ตามข้อ ๙ และเงินกองทุนชั้นที่ ๒ (tier 2) ตามข้อ ๑๐

ข้อ ๘ บริษัทต้องคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยง ดังต่อไปนี้

- (๑) ด้านประกันภัย
- (๒) ด้านตลาด
- (๓) ด้านเครดิต
- (๔) ด้านการกระจุกตัว
- (๕) ด้านการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย
- (๖) ด้านปฏิบัติการ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงแต่ละด้านตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามเอกสารแนบ ๑ เอกสารแนบ ๒ เอกสารแนบ ๓ เอกสารแนบ ๔ เอกสารแนบ ๕ และเอกสารแนบ ๖ ท้ายประกาศนี้ ทั้งนี้ ผลการกระจายความเสี่ยงระหว่างความเสี่ยงด้านสินทรัพย์และความเสี่ยงด้านประกันภัย ให้เป็นไปตามเอกสารแนบ ๗ ท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ บริษัทไม่ต้องคำนวณเงินกองทุนเพื่อรองรับความเสี่ยงสำหรับมูลค่าทรัพย์สินที่ไม่สามารถนับเป็นเงินกองทุนได้

ข้อ ๙ เงินกองทุนชั้นที่ ๑ ประกอบด้วยผลรวมของเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของเจ้าของ (common equity tier 1 : CET 1) และตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ (additional tier 1) ดังต่อไปนี้

(๑) เงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของเจ้าของเท่ากับรายการที่สามารถนับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของเจ้าของ ลบด้วยรายการหักจากเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของเจ้าของตามเงื่อนไข ดังนี้

(ก) รายการที่สามารถนับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของผู้ถือหุ้น ได้แก่

๑) เงินทุนชำระแล้วจากการออกหุ้นสามัญหรือเงินทุนที่ได้รับจากสำนักงานใหญ่
กรณีเป็นสาขาของบริษัทประกันภัยต่างประเทศ

๒) ส่วนเกินมูลค่าหุ้น (ส่วนต่ำกว่ามูลค่าหุ้นให้แสดงค่าติดลบ)

๓) กำไรสะสม (ขาดทุนสะสมให้แสดงค่าติดลบ)

๔) มูลค่าที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง (มูลค่าที่ลดลงให้แสดงค่าติดลบ) เมื่อเทียบราคา
ตามข้อ ๕ กับราคาทุนของสินทรัพย์ลงทุนตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบ
ธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันชีวิต แต่ไม่รวมถึงอสังหาริมทรัพย์

๕) มูลค่าที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง (มูลค่าที่ลดลงให้แสดงค่าติดลบ) เมื่อเทียบราคา
ตามข้อ ๕ กับราคาทุนของอสังหาริมทรัพย์ เฉพาะที่ทำการของบริษัท

๖) สำรองอื่นในส่วนของผู้ถือหุ้น

(ข) รายการหักจากเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของผู้ถือหุ้น ได้แก่

๑) เงินที่บริษัทได้จ่ายไปเพื่อการซื้อคืนหุ้นตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

๒) ค่าความนิยมที่นับเป็นสินทรัพย์ที่ปรากฏอยู่ในงบการเงิน

๓) สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (ยกเว้น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่บริษัทมีกรรมสิทธิ์)

๔) สินทรัพย์ที่ติดภาระผูกพัน ยกเว้นหลักทรัพย์ประกันที่บริษัทนำมาวางไว้
กับนายทะเบียน และสินทรัพย์ที่บริษัทจัดสรรไว้สำหรับหนี้สินและภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัย
ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต

๕) มูลค่าทรัพย์สินที่ได้มาหรือมีอยู่โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายที่นับเป็น
เงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของผู้ถือหุ้น เว้นแต่อสังหาริมทรัพย์ที่หักค่าเผื่อการด้อยค่าแล้ว

๖) มูลค่าตราสารทุนที่บริษัทลงทุนในบริษัทอื่น หรือบริษัทที่ได้รับใบอนุญาต
ให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ให้หักตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

ก) ตั้งแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้หัก
มูลค่าตราสารทุน เท่ากับร้อยละสิบห้า ของมูลค่าตราสารทุนดังกล่าว

ข) ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓
ให้หักมูลค่าตราสารทุน เท่ากับร้อยละห้าสิบ ของมูลค่าตราสารทุนดังกล่าว

ค) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔
ให้หักมูลค่าตราสารทุน เท่ากับร้อยละเจ็ดสิบห้า ของมูลค่าตราสารทุนดังกล่าว

ง) ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นไป ให้หักมูลค่าตราสารทุน
เท่ากับร้อยละหนึ่งร้อย ของมูลค่าตราสารทุนดังกล่าว

ทั้งนี้ บริษัทไม่ต้องหักมูลค่าตราสารทุนในบริษัทอื่น หรือบริษัทที่ได้รับ
ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ในกรณีที่มีการถือ
ตราสารทุนเพื่อแก้ไขฐานะทางการเงินของบริษัทนั้น หรือในกรณีที่มีการปรับโครงสร้างหนี้กับบริษัทนั้น
โดยภายหลังการปรับโครงสร้างหนี้แล้วต้องไม่ทำให้บริษัทมีสถานะบริษัทย่อยและบริษัทร่วมกับบริษัทนั้น
หรือกรณีอื่นใดตามที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

๗) มูลค่าของตราสารทุนที่บริษัทลงทุนในบริษัทย่อยและบริษัทร่วมของบริษัท

๘) มูลค่าของตราสารทุนที่นิติบุคคลอื่นมีการถือตราสารทุนไว้ร่วมกับบริษัท
โดยนิติบุคคลอื่นนั้นมีวัตถุประสงค์ในการถือตราสารทุนเพื่อเป็นการเพิ่มทุนให้กับบริษัทตามเอกสารแนบ ๘

๙) รายการหักจากเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นตราสารทางการเงินในส่วนที่เหลือ ในกรณีที่เงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นตราสารทางการเงินมีจำนวนไม่เพียงพอให้หักจนครบเต็มจำนวน^๑

(๒) เงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นตราสารทางการเงินเท่ากับรายการที่สามารถนับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นตราสารทางการเงิน ลบด้วยรายการหักจากเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นตราสารทางการเงิน ตามเงื่อนไข ดังนี้

(ก) รายการที่สามารถนับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นตราสารทางการเงิน ได้แก่

๑) เงินที่ได้รับจากการออกหุ้นบุริมสิทธิที่ไม่สามารถไถ่ถอนได้ ชนิดไม่สะสมเงินปันผล

๒) เงินที่ได้รับจากการออกตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่มีสิทธิด้อยกว่าเจ้าหนี้ ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัย เจ้าหนี้สามัญ เจ้าหนี้ด้อยสิทธิทุกประเภท ตามเอกสารแนบ ๙ และเจ้าหนี้ที่เกิดจากการออกตราสารตามข้อ ๑๐ (๑) (ค) ทั้งนี้ การออกตราสารดังกล่าวจะต้องเป็นกรณีที่มีเหตุจำเป็น และต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

(ข) รายการหักจากเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นตราสารทางการเงิน ได้แก่

๑) เงินที่บริษัทได้จ่ายไปเพื่อการซื้อคืนหุ้นบุริมสิทธิที่ไม่สามารถไถ่ถอนได้ ชนิดไม่สะสมเงินปันผล

๒) เงินที่บริษัทได้จ่ายไปเพื่อการซื้อคืนตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นตราสารทางการเงิน

๓) เงินลงทุนในตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ของบริษัทอื่น หรือบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ทั้งทางตรงและทางอ้อม^๒

๔) รายการหักจากเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ในส่วนที่เหลือ ในกรณีที่เงินกองทุนชั้นที่ ๒ มีจำนวนไม่เพียงพอให้หักจนครบเต็มจำนวน^๓

ทั้งนี้ บริษัทต้องมีจำนวนเงินกองทุนชั้นที่ ๑ มากกว่าร้อยละแปดสิบของผลรวมของเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงทุกด้านตามข้อ ๘ และในเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ของบริษัทต้องมีเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของเจ้าของมากกว่าร้อยละหกสิบห้าของผลรวมของเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงทุกด้านตามข้อ ๘ ด้วย

ข้อ ๑๐ เงินกองทุนชั้นที่ ๒ เท่ากับรายการที่สามารถนับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ลบด้วยรายการหักจากเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ตามเงื่อนไข ดังนี้

(๑) รายการที่สามารถนับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ได้แก่

(ก) เงินที่ได้รับจากการออกหุ้นบุริมสิทธิที่ไม่สามารถไถ่ถอนได้ ชนิดสะสมเงินปันผล

^๑ เพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔

^๒ เงินลงทุนทางอ้อมในตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ หมายรวมถึงกรณีดังนี้ เช่น บริษัททำอนพันธ์ทางการเงินด้านตราสารหนี้ที่มีสินทรัพย์อ้างอิงเป็นตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ของบริษัทอื่น หรือบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ซึ่งบริษัทอยู่ในฐานะที่เป็นผู้ซื้อตราสารหนี้ดังกล่าวหรือมีโอกาสได้รับตราสารหนี้ดังกล่าวมาในอนาคต

เพิ่มเติมโดยข้อ ๔ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔

^๓ เพิ่มเติมโดยข้อ ๔ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔

(ข) มูลค่าที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง (มูลค่าที่ลดลงให้แสดงค่าติดลบ) เมื่อเทียบราคาตามข้อ ๕ กับราคาทุนของอสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงาน แต่ไม่รวมถึงที่ทำการของบริษัท

(ค) เงินที่ได้รับจากการออกตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่มีสิทธิด้อยกว่าเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัย และเจ้าหนี้สามัญ ตามเอกสารแนบ ๑๐ ทั้งนี้ การออกตราสารดังกล่าวจะต้องเป็นกรณีที่มีเหตุจำเป็น และต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

(๒) รายการหักจากเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ได้แก่

(ก) เงินที่บริษัทได้จ่ายไปเพื่อการซื้อคืนหุ้นบุริมสิทธิที่ไม่สามารถไถ่ถอนได้ ชนิดสะสมเงินปันผล

(ข) เงินที่บริษัทได้จ่ายไปเพื่อการซื้อคืนตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒

(ค) สินทรัพย์ที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ที่ติดภาระผูกพัน ยกเว้นสินทรัพย์ที่บริษัทนำมาวางไว้กับนายทะเบียนเป็นหลักทรัพย์ประกัน และสินทรัพย์ที่บริษัทจัดสรรไว้สำหรับหนี้สินและภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต

(ง) เงินลงทุนในตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ของบริษัทอื่นหรือบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ทั้งทางตรงและทางอ้อม^๔

ประกาศ ณ วันที่

ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายประสงค์ พูนธเนศ)

ปลัดกระทรวงการคลัง

ประธานกรรมการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

^๔ เงินลงทุนทางอ้อมในตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ หมายรวมถึงกรณีดังนี้ เช่น บริษัททำอนุพันธ์ทางการเงินด้านตราสารหนี้ที่มีสินทรัพย์อ้างอิงเป็นตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ของบริษัทอื่น หรือบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ซึ่งบริษัทอยู่ในฐานะที่เป็นผู้ซื้อตราสารหนี้ดังกล่าวหรือมีโอกาสได้รับตราสารหนี้ดังกล่าวมาในอนาคต

เพิ่มเติมโดยข้อ ๕ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัย

คำนิยาม: สัญญาประกันภัยระยะยาว หมายความว่า สัญญาประกันภัยที่มีระยะเวลาของสัญญาเกินกว่า ๑ ปี หรือสัญญาที่มีการรับรองการต่ออายุอัตโนมัติ ซึ่งบริษัทไม่สามารถบอกเลิกสัญญาและไม่สามารถปรับเปลี่ยนหรือลดเบี้ยประกันภัย รวมถึงเปลี่ยนแปลงผลประโยชน์ใด ๆ ตลอดอายุสัญญา

สัญญาประกันภัยระยะสั้น หมายความว่า สัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะหรือเงื่อนไขเช่นเดียวกับสำหรับสัญญาประกันภัยระยะยาว

๑. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัย มีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับความเสี่ยงจากการประเมินสำรองประกันภัยต่ำเกินไปซึ่งอาจไม่เพียงพอกับความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง และ/หรือในกรณีที่มีประสบการณ์ค่าสินไหมทดแทนสูงกว่าจำนวนสำรองที่บริษัทประเมินไว้ ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๙๕

๒. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัย เท่ากับ ผลรวมของเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยระยะยาว และเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยระยะสั้น

๓. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยระยะยาวเท่ากับภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยระยะยาวสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๙๕ หักด้วย ภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยระยะยาวสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๙๕ ซึ่งคำนวณด้วยวิธีสำรองประกันภัยแบบเบี่ยประกันภัยรวม (gross premium valuation) ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต

๔. การคำนวณภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยระยะยาวสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๙๕

๔.๑ สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยอื่นที่ไม่เข้าลักษณะตาม ๔.๒ ให้ใช้วิธีการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี่ยประกันภัยรวม (gross premium valuation) ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต โดยใช้สมมุติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดของภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ และกำหนดให้ใช้ค่าเผื่อความผันผวนของแต่ละประเภทสมมุติฐาน ตามตาราง ๑.๑

ตาราง ๑.๑ ค่าเผื่อความผันผวนของแต่ละประเภทสมมุติฐาน

ประเภทของ สมมุติฐาน	ค่าเผื่อความผันผวน ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๙๕
๑. อัตราภาระ/อัตรากาเร่เบี้ยป่วย	+/- ๑๘ ของค่าประมาณการที่ดีที่สุด
๒. ค่าใช้จ่ายในการดูแลกรมธรรม์ประกันภัย	+ ๕ ของค่าประมาณการที่ดีที่สุด
๓. อัตรากาเร่ขาดอายุหรือเวนคืนกรมธรรม์ ประกันภัย	+/- ๒๕ ของค่าประมาณการที่ดีที่สุด

๔.๒ สำหรับกรรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุ หรือเอกสารแนบท้ายกรรมธรรม์ประกันชีวิต คัดกรองอุบัติเหตุหรือสุขภาพ ที่ไม่มีข้อตกลงคุ้มครองการทุพพลภาพบางส่วนหรือสิ้นเชิงหรือ การเจ็บป่วยร้ายแรง ให้ใช้วิธีการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี่ยประกันภัยรวม (gross premium valuation) ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบ ธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต โดยใช้สมมุติฐาน ที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดของภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ คุณด้วย ๑.๔๗

๕. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยระยะสั้นให้คำนวณ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากภาระผูกพันตาม สัญญาประกันวินาศภัย ตามเอกสารแนบ ๑ ท้ายประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม การประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการกำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันวินาศภัย ยกเว้นสัญญาประกันกลุ่ม ระยะสั้นให้ใช้ค่าเผื่อความผันผวนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัย ตามตาราง ๑.๒

ตาราง ๑.๒ ค่าเผื่อความผันผวนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัยจากสัญญาประกันกลุ่มระยะสั้น

ประเภท	ค่าเผื่อความผันผวน (ร้อยละ) ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ที่ ๙๕	
	ความเสี่ยงจากสำรอง เบี่ยประกันภัย	ความเสี่ยงจากสำรอง ค่าสินไหมทดแทน
ความคุ้มครองการเสียชีวิต	๒๓	๑๘
อุบัติเหตุส่วนบุคคล และ สุขภาพ	๔๗	๓๖
อื่น ๆ	๔๗	๓๖

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด

๑. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด มีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาหรือมูลค่าของสินทรัพย์ที่บริษัทมีอยู่ โดยปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อราคาหรือมูลค่าดังกล่าว ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงในราคาตราสารทุน ราคาอสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงาน อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยน ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ และราคาหน่วยลงทุน

๒. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด เท่ากับ ผลรวมของเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงตาม ๒.๑ ๒.๒ ๒.๓ ๒.๔ และ ๒.๕ หักด้วย ผลของการกระจายความเสี่ยงภายในความเสี่ยงด้านตลาดตาม ๘.

๒.๑ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาตราสารทุนและราคาสินค้าโภคภัณฑ์

๒.๒ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงาน

๒.๓ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากอัตราดอกเบี้ย

๒.๔ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากอัตราแลกเปลี่ยน

๒.๕ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาหน่วยลงทุน

๓. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาตราสารทุนและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ เท่ากับ ผลรวมของ ๓.๑ ๓.๒ และ ๓.๓^๒

^๑ แก้ไขโดยข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓

^๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๖ ความเดิมเป็น ดังนี้

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓

“๓. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาตราสารทุนและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ เท่ากับ ผลรวมของ ๓.๑ ๓.๒ และ ๓.๓

๓.๑ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” (SET listed equity investment risk capital) ซึ่งเท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่าง มูลค่าสุทธิ (net exposure) ของตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กับ ค่าความเสี่ยงร้อยละ 25 และสถานะที่ได้รับการป้องกันความเสี่ยงเกินกว่ามูลค่าทั้งสิ้นของตราสารทุน (over-hedged position) ดังสมการต่อไปนี้

SET listed equity investment risk capital = (net exposure x 25%) + over-hedged position

โดย

net exposure	= total exposure – regulatory hedged position
over-hedged position	= max (market value of hedging instrument – total exposure, 0)
regulatory hedged position	= {1 – (1 – ρ) – [1 – relative beta]} x market value of hedging instrument
relative beta	= beta of hedged portfolio ÷ beta of hedging instrument

หมายเหตุ

๑) มูลค่าทั้งสิ้น (total exposure) ของตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้ประเมินตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต

๒) มูลค่าตลาดของเครื่องมือป้องกันความเสี่ยง (market value of hedging instrument) ให้คำนวณจากราคาที่ใช้ชำระราคา (settlement price) ของเครื่องมือป้องกันความเสี่ยง ณ สิ้นวันประเมิน ที่เผยแพร่โดยบริษัท ตลาดสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) หรือ Thailand Futures Exchange (TFEX)

๓) ρ คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation coefficient) ระหว่างอัตราผลตอบแทนของพอร์ตการลงทุนในตราสารทุนที่ได้รับการป้องกันความเสี่ยง (hedged portfolio) และอัตราผลตอบแทนของเครื่องมือป้องกันความเสี่ยง (hedging instrument) ซึ่งคำนวณด้วยวิธีสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson correlation)

^๑ ไม่รวมถึง infrastructure fund, REIT และ property fund ในรูปแบบตราสารทุนที่จดทะเบียนกองทุนในประเทศไทยและลงทุนในประเทศไทย

๔) ค่าเบต้าของพอร์ตการลงทุนในตราสารทุนที่ได้รับการป้องกันความเสี่ยง (beta of hedged portfolio) คือ ค่าความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของพอร์ตการลงทุนในตราสารทุนที่ได้รับการป้องกันความเสี่ยง เมื่อเทียบกับอัตราผลตอบแทนของดัชนีผลตอบแทนรวม (total return index: TRI) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๕) ค่าเบต้าของเครื่องมือป้องกันความเสี่ยง (beta of hedging instrument) คือ ค่าความผันผวนของอัตราผลตอบแทนของเครื่องมือป้องกันความเสี่ยง เมื่อเทียบกับอัตราผลตอบแทนของดัชนีผลตอบแทนรวม (total return index: TRI) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๖) การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตาม ๓) และค่าเบต้าตาม ๔) และ ๕) ให้ใช้ข้อมูลอัตราผลตอบแทนรายสัปดาห์ย้อนหลังสองปีก่อนวันประเมินราคา โดยอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ อาทิ Bloomberg หรือ Reuters

ทั้งนี้ การป้องกันความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของบริษัทประกันชีวิตต้องเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อต่อไปนี้ โดยหากการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าวเข้าเงื่อนไขไม่ครบทุกข้อ จะถือว่าสถานะที่ได้รับการป้องกันความเสี่ยงตามกฎหมาย (regulatory hedged position) มีค่าเท่ากับศูนย์

๓.๑.๑ บริษัทประกันชีวิตมีสถานะขาย (short position) ณ วันประเมิน ในสัญญาฟิวเจอร์สที่มีดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นสินค้าอ้างอิง อาทิ สัญญาฟิวเจอร์สดัชนี SET50 (SET50 index futures) หรือเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงอื่น ๆ ที่สำนักงานประกาศกำหนดเพิ่มเติม

๓.๑.๒ การป้องกันความเสี่ยงและการกำหนดพอร์ตการลงทุนในตราสารทุนที่ได้รับการป้องกันความเสี่ยง (hedged portfolio) ของบริษัทประกันชีวิต เป็นไปตามกรอบนโยบายการลงทุนหรือนโยบายการบริหารความเสี่ยงที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริษัท ทั้งนี้ เฉพาะ ตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเท่านั้นที่สามารถรวมอยู่ในพอร์ตการลงทุนที่ได้รับการป้องกันความเสี่ยงที่บริษัทกำหนดขึ้น

๓.๑.๓ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนของพอร์ตการลงทุนในตราสารทุนที่ได้รับการป้องกันความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทนของเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงมีค่าไม่น้อยกว่า ๐.๘

๓.๑.๔ บริษัทประกันชีวิตมีมูลค่าตลาดของเครื่องมือป้องกันความเสี่ยง (market value of hedging instrument) ไม่เกินกว่ามูลค่าทั้งสิ้น (total exposure) ของตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ วันประเมิน

๓.๒ ผลคูณระหว่าง มูลค่าของตราสารทุนแต่ละประเภทนอกเหนือจากตราสารทุนที่ระบุไว้ใน ๓.๑ กับ ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๒.๑

๓.๓ ผลคูณระหว่าง ผลรวมของสถานะสุทธิ (net position) ในแต่ละประเภทสินค้าโภคภัณฑ์ กับ ค่าความเสี่ยงร้อยละ ๕๐

ตาราง ๒.๑ ค่าความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาตราสารทุนและราคาสินค้าโภคภัณฑ์

ประเภท	ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
๑. ตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	๒๕
๒. ตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อื่น และอยู่ในดัชนีตลาดหลักทรัพย์ตามที่กำหนดไว้ในตาราง 2.2	๒๕
๓. ตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อื่น แต่ไม่อยู่ในดัชนีตลาดหลักทรัพย์ตามที่กำหนดไว้ในตาราง 2.2	๓๕
๔. infrastructure fund, REIT และ property fund ในรูปแบบตราสารทุนที่จดทะเบียนกองทุน ในประเทศไทยและลงทุนในประเทศไทย	๑๖
๕. กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออนาคตประเทศไทยที่มีวัตถุประสงค์การจัดตั้งตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2559	๘
๖. ตราสารทุนของบริษัท ที.โอ.ไอ. จำกัด ตราสารทุนของบริษัท ไทยอินชัวร์เรสดีเอ็มเค จำกัด ตราสารทุนของบริษัท ทีโอไอเพอร์บริดจ์โครงสร้างหนี้ ตราสารทุนของบริษัท ทีโอไอเพอร์บริดจ์โครงสร้างหนี้ของบริษัทร่วมทุนของบริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัยอื่น รวมถึงบริษัทอื่น ๆ ที่สำนักงาน ประกาศกำหนดเพิ่มเติม	๒๕
๗. ตราสารทุนอื่นนอกเหนือจาก 1. 2. 3. 4. 5. และ 6. รวมถึงสินค้าโภคภัณฑ์	๕๐

ตาราง ๒.๒ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์อื่น (เป็นไปตามรายชื่อประเทศและดัชนีหลักทรัพย์ของกลุ่มประเทศ developed market ที่สำนักงาน ก.ล.ต. ประกาศกำหนด)

รายชื่อประเทศ	รายชื่อดัชนี	รายชื่อประเทศ	รายชื่อดัชนี
Australia	S&P/ASX 20	Luxembourg	LuxX Index
Austria	ATX	Netherlands	AEX-INDEX
Belgium	BEL 20	New Zealand	S&P/NZX 50 Index
Canada	S&P/TSX 60	Norway	OBX Index
Denmark	OMX Copenhagen 20	Portugal	PSI 20
Finland	OMX Helsinki 25	Singapore	Straits Times Index
France	CAC 40	South Korea	KOSPI 100
Germany	DAX	Spain	IBEX 35
Hong Kong	Hang Seng Index	Sweden	OMX Stockholm 30
Ireland	ISEQ 20	Switzerland	Swiss Market Index
Israel	TA-35 Index	United Kingdom	FTSE 100
Italy	FTSE MIB	USA	S&P 500
Japan	Nikkei 500		

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๖๒

“๓. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาตราสารทุนและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ เท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่าง มูลค่าของตราสารทุนแต่ละประเภท และผลรวมของสถานะสุทธิ (net position) ในแต่ละประเภทสินค้าโภคภัณฑ์ กับ ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๒.๑

๓.๑ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์อื่น เท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่าง มูลค่าสุทธิ (net exposure) ของตราสารทุนแต่ละประเภท กับ ค่าความเสี่ยง ตามตาราง ๒.๑

โดย

$$\text{net exposure} = \text{total exposure} - \text{hedged exposure}$$

หมายเหตุ

๑) มูลค่าทั้งสิ้น (total exposure) ของตราสารทุน ให้ประเมินตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต

๒) มูลค่าที่ได้รับการป้องกันความเสี่ยง (hedged exposure) ให้ประเมินจากมูลค่าตลาดของสินทรัพย์อ้างอิงของเครื่องมือป้องกันความเสี่ยง (underlying asset) แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของพอร์ตการลงทุนในตราสารทุนที่ต้องการป้องกันความเสี่ยง

ทั้งนี้ hedged exposure ต้องมีมูลค่าไม่สูงกว่ามูลค่าของพอร์ตการลงทุนในตราสารทุนที่ต้องการป้องกันความเสี่ยง ณ วันที่บริษัทเข้าเป็นคู่สัญญาของเครื่องมือป้องกัน

ตาราง ๒.๑ ค่าความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาตราสารทุนและราคาสินค้าโภคภัณฑ์

ประเภท	ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
๑. ตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	๒๕
๒. ตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อื่น และอยู่ในดัชนีตลาดหลักทรัพย์ตามที่กำหนดไว้ในตาราง ๒.๒	๒๕
๓. ตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อื่น แต่ไม่อยู่ในดัชนีตลาดหลักทรัพย์ตามที่กำหนดไว้ในตาราง ๒.๒	๓๕
๔. infrastructure fund, REIT และ property fund ในรูปแบบตราสารทุนที่จดทะเบียนกองทุน ในประเทศไทยและลงทุนในประเทศไทย	๑๖
๕. กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออนาคตประเทศไทยที่มีวัตถุประสงค์การจัดตั้งตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙	๘
๖. ตราสารทุนของบริษัท ที.โอ.ไอ. จำกัด ตราสารทุนของบริษัท ไทยอินชัวร์เรส จำกัด ตราสารทุนของบริษัทที่ถือเพื่อปรับโครงสร้างหนี้ ตราสารทุนของบริษัทที่ถือเพื่อแก้ไขฐานะทางการเงินของบริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัยอื่น รวมถึงบริษัทอื่น ๆ ที่สำนักงาน ประกาศกำหนดเพิ่มเติม	๒๕
๗. ตราสารทุนอื่นนอกเหนือจาก ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. และ ๖. รวมถึงสินค้าโภคภัณฑ์	๕๐

ตาราง ๒.๒ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์อื่น (เป็นไปตามรายชื่อประเทศและดัชนีหลักทรัพย์ของกลุ่มประเทศ developed market ที่สำนักงาน ก.ล.ต. ประกาศกำหนด)

รายชื่อประเทศ	รายชื่อดัชนี	รายชื่อประเทศ	รายชื่อดัชนี
Australia	S&P/ASX 20	Luxembourg	LuxX Index
Austria	ATX	Netherlands	AEX-INDEX
Belgium	BEL 20	New Zealand	S&P/NZX 50 Index
Canada	S&P/TSX 60	Norway	OBX Index
Denmark	OMX Copenhagen 20	Portugal	PSI 20
Finland	OMX Helsinki 25	Singapore	Straits Times Index
France	CAC 40	South Korea	KOSPI 100
Germany	DAX	Spain	IBEX 35
Hong Kong	Hang Seng Index	Sweden	OMX Stockholm 30
Ireland	ISEQ 20	Switzerland	Swiss Market Index
Israel	TA-35 Index	United Kingdom	FTSE 100
Italy	FTSE MIB	USA	S&P 500
Japan	Nikkei 500		

”

ความเสี่ยง และการป้องกันความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาตราสารทุนต้องเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อต่อไปนี้มีเช่นนี้จะถือว่า hedged exposure มีค่าเท่ากับศูนย์ และต้องคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง

๓.๑.๑ บริษัทต้องมีนโยบายการบริหารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดพอร์ตการลงทุนในตราสารทุนที่ต้องการป้องกันความเสี่ยงและการใช้เครื่องมือป้องกันความเสี่ยงที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริษัทหรือคณะกรรมการชุดย่อยที่ได้รับมอบหมายของบริษัทโดยนโยบายการบริหารความเสี่ยงจะต้องคำนึงถึงความเสี่ยงด้านต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการเข้าเป็นคู่สัญญาของเครื่องมือป้องกันความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (liquidity risk) ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของราคาของเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงราคาของพอร์ตการลงทุนในตราสารทุนที่ต้องการป้องกันความเสี่ยง (basis risk) ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (operational risk) และความเสี่ยงด้านเครดิต (credit risk) เป็นต้น

๓.๑.๒ บริษัทมีสถานะขาย (short position) ในฟิวเจอร์ส (futures) หรือเครื่องมือป้องกันความเสี่ยง (hedging instrument) อื่น ที่สำนักงานประกาศกำหนดเพิ่มเติม ซึ่งมี underlying asset เป็นตราสารทุนหรือดัชนีทางการเงินที่คำนวณโดยมีตราสารทุนเป็นตัวแปรอ้างอิงตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันชีวิต

๓.๑.๓ บริษัทต้องระบุความสัมพันธ์ภายในพอร์ตการลงทุนที่ได้รับการป้องกันความเสี่ยง (hedged portfolio) ซึ่งประกอบด้วยพอร์ตการลงทุนที่ต้องการป้องกันความเสี่ยง และ hedging instrument

๓.๑.๔ การใช้ hedging instrument ต้องเป็นไปเพื่อการป้องกันความเสี่ยง โดยต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้อย่างครบถ้วน

- (ก) ไม่มีจุดประสงค์เพื่อสร้างผลตอบแทน
- (ข) สามารถพิสูจน์ได้ว่าทำให้ความเสี่ยงโดยรวมลดลง และสามารถวัดมูลค่าความเสี่ยงที่ลดลงได้
- (ค) ส่งผลให้ความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาตราสารทุนของ hedged portfolio ลดลง
- (ง) underlying asset มีลักษณะและพื้นฐานคล้ายคลึงกับพอร์ตการลงทุนที่ต้องการป้องกันความเสี่ยง
- (จ) สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการป้องกันความเสี่ยง และนโยบายการบริหารความเสี่ยงของบริษัท

๓.๑.๕ สามารถประเมินมูลค่ายุติธรรมได้อย่างน่าเชื่อถือ

๓.๑.๖ hedging instrument มีประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยงตั้งแต่วันที่บริษัทเข้าเป็นคู่สัญญาจนถึงวันสิ้นสุดสัญญา โดยต้องเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

๓.๑.๖.๑ เมื่อทำการวิเคราะห์การถดถอย (regression analysis) ระหว่างผลตอบแทนรายเดือนจากเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงและผลตอบแทนรายเดือนของพอร์ตการลงทุนที่ต้องการป้องกันความเสี่ยงด้วยจำนวนข้อมูลที่เหมาะสมแล้ว

(ก) ค่าความชัน (slope) ของ line of best fit ไม่มากกว่า -๐.๘๐ และไม่น้อยกว่า -๑.๒๕ และ

(ข) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation coefficient) ไม่มากกว่า -๐.๙

ในกรณีที่มิใช่ข้อมูลไม่เพียงพอในการทำ regression analysis สินทรัพย์อ้างอิงของเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงต้องตรงกับพอร์ตการลงทุนที่ต้องการป้องกันความเสี่ยง

๓.๑.๖.๒ มูลค่าของพอร์ตการลงทุนส่วนที่ต้องการป้องกันความเสี่ยงหารด้วยมูลค่าของสินทรัพย์อ้างอิงของเครื่องมือป้องกันความเสี่ยง และ มูลค่าของสินทรัพย์อ้างอิงของเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงหารด้วยมูลค่าของพอร์ตการลงทุนส่วนที่ต้องการป้องกันความเสี่ยง ต้องมีค่าไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕

๓.๒ ผลคูณระหว่างมูลค่าของตราสารทุนแต่ละประเภทนอกเหนือจากตราสารทุนที่ระบุไว้ใน ๓.๑ กับ ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๒.๑

๓.๓ ผลคูณระหว่าง ผลรวมของสถานะสุทธิ (net position) ในแต่ละประเภทสินค้าโภคภัณฑ์ กับ ค่าความเสี่ยงร้อยละ ๕๐

ตาราง ๒.๑ ค่าความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาตราสารทุนและราคาสินค้าโภคภัณฑ์^๓

ประเภท	ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
๑. ตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	๑๘
๒. ตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	๒๕
๓. ตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อื่น และอยู่ในดัชนีตลาดหลักทรัพย์ตามที่กำหนดไว้ในตาราง ๒.๒	๒๕

^๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๘ ความเดิมเป็นดังนี้

“ตาราง ๒.๑ ค่าความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาตราสารทุนและราคาสินค้าโภคภัณฑ์

ประเภท	ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
๑. ตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ	๒๕
๒. ตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อื่น และอยู่ในดัชนีตลาดหลักทรัพย์ตามที่กำหนดไว้ในตาราง ๒.๒	๒๕
๓. ตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อื่น แต่ไม่อยู่ในดัชนีตลาดหลักทรัพย์ตามที่กำหนดไว้ในตาราง ๒.๒	๓๕
๔. infrastructure fund, REIT และ property fund ในรูปแบบตราสารทุนที่จดทะเบียนกองทุน ในประเทศไทยและลงทุนในประเทศไทย	๑๖
๕. กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออนาคตประเทศไทยที่มีวัตถุประสงค์การจัดตั้งตามกฎหมายตราตั้ง เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙	๘
๖. ตราสารทุนของบริษัท ที.โอ.ไอ. จำกัด ตราสารทุนของบริษัท ไทยอินชัวร์เรส จำกัด ตราสารทุนของบริษัทที่ถือเพื่อปรับโครงสร้างหนี้ ตราสารทุนของบริษัทที่ถือเพื่อแก้ไขฐานะทางการเงินของบริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัยอื่น รวมถึงบริษัทอื่น ๆ ที่สำนักงาน ประกาศกำหนดเพิ่มเติม	๒๕
๗. ตราสารทุนอื่นนอกเหนือจาก ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. และ ๖. รวมถึงสินค้าโภคภัณฑ์	๕๐

ประเภท	ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
๔. ตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อื่น แต่ไม่อยู่ในดัชนีตลาดหลักทรัพย์ตามที่กำหนดไว้ในตาราง ๒.๒	๓๕
๕. infrastructure fund, REIT และ property fund ในรูปแบบตราสารทุนที่จดทะเบียนกองทุนในประเทศไทยและลงทุนในประเทศไทย	๑๖
๖. กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออนาคตประเทศไทยที่มีวัตถุประสงค์การจัดตั้งตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙	๘
๗. ตราสารทุนของบริษัท ที.ไอ.ไอ. จำกัด ตราสารทุนของบริษัท ไทยอินชัวร์เรสไดต้าเนท จำกัด ตราสารทุนของบริษัทที่ถือเพื่อปรับโครงสร้างหนี้ ตราสารทุนของบริษัทที่ถือเพื่อแก้ไขฐานะทางการเงินของบริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัยอื่น รวมถึงบริษัทอื่น ๆ ที่สำนักงานประกาศกำหนดเพิ่มเติม	๒๕
๘. ตราสารทุนอื่นนอกเหนือจาก ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. และ ๖. รวมถึงสินค้าโภคภัณฑ์	๕๐

ตาราง ๒.๒ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์อื่น (เป็นไปตามรายชื่อประเทศและดัชนีหลักทรัพย์ของกลุ่มประเทศ developed market ที่สำนักงาน ก.ล.ต. ประกาศกำหนด)

รายชื่อประเทศ	รายชื่อดัชนี	รายชื่อประเทศ	รายชื่อดัชนี
Australia	S&P/ASX 20	Luxembourg	LuxX Index
Austria	ATX	Netherlands	AEX-INDEX
Belgium	BEL 20	New Zealand	S&P/NZX 50 Index
Canada	S&P/TSX 60	Norway	OBX Index
Denmark	OMX Copenhagen 20	Portugal	PSI 20
Finland	OMX Helsinki 25	Singapore	Straits Times Index
France	CAC 40	South Korea	KOSPI 100
Germany	DAX	Spain	IBEX 35
Hong Kong	Hang Seng Index	Sweden	OMX Stockholm 30
Ireland	ISEQ 20	Switzerland	Swiss Market Index
Israel	TA-35 Index	United Kingdom	FTSE 100
Italy	FTSE MIB	USA	S&P 500
Japan	Nikkei 500		

๔. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากราคาสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงานเท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่าง มูลค่าของอสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงานแต่ละประเภทกับ ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๒.๓

ตาราง ๒.๓ ค่าความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงาน

ประเภท	ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
๑. อสังหาริมทรัพย์ที่ใช้สำหรับประกอบธุรกิจ หรือ เป็นสวัสดิการพนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัท ได้แก่ ที่ดิน อาคาร อาคารชุด	๙.๕
๒. อสังหาริมทรัพย์อื่นนอกเหนือจาก ๑. และ ทรัพย์สินดำเนินงาน ได้แก่ ยานพาหนะ เครื่องใช้สำนักงาน และเครื่องสมองกล เป็นต้น	๑๙

๕. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากอัตราดอกเบี้ย สำหรับธุรกิจประกันชีวิต เท่ากับ ผลรวมของ ๕.๑ และ ๕.๒ ดังต่อไปนี้

๕.๑ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยตลาดทั่วไป (general market risk) ซึ่งเกิดจากความไม่สัมพันธ์กัน (mismatching) ของมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินอันเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยสำหรับธุรกิจประกันชีวิต เท่ากับ ค่าที่มากที่สุดระหว่าง ผลต่างของ ๕.๑.๑ กับ ๕.๑.๒ และผลต่างของ ๕.๑.๑ กับ ๕.๑.๓ ทั้งนี้ มูลค่าเงินกองทุนดังกล่าวต้องมีค่าไม่น้อยกว่าศูนย์

ดังสมการ : $\text{interest rate risk capital} = \max (S_{\text{base}} - S_{\text{up}} , S_{\text{base}} - S_{\text{down}} , 0)$

๕.๑.๑ S_{base} คือ ผลต่างระหว่าง มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดของสินทรัพย์ที่อ่อนไหวต่ออัตราดอกเบี้ย (interest sensitive assets) กับ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดของหนี้สินที่อ่อนไหวต่ออัตราดอกเบี้ย (interest sensitive liabilities) ซึ่งคิดลดด้วยอัตราดอกเบี้ยฐาน โดยที่อัตราดอกเบี้ยฐาน คือ อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย (zero coupon yield) ซึ่งเป็นอัตราที่กำหนดไว้ ณ วันที่ทำการประเมิน โดยระยะเวลาของอัตราดอกเบี้ยดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับระยะเวลา (duration) ของกระแสเงินสดของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ต้องการหาค่าปัจจุบัน

๕.๑.๒ S_{up} คือ ผลต่างระหว่างมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดของสินทรัพย์ที่อ่อนไหวต่ออัตราดอกเบี้ย (interest sensitive assets) กับ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดของหนี้สินที่อ่อนไหวต่ออัตราดอกเบี้ย (interest sensitive liabilities) ซึ่งคิดลดด้วยอัตราดอกเบี้ยปรับเพิ่ม

โดยที่ อัตราดอกเบี้ยปรับเพิ่ม เท่ากับ อัตราดอกเบี้ยฐาน + (อัตราดอกเบี้ยฐาน x shock up rate) ซึ่ง shock up rate มีค่าตามตาราง ๒.๔

๕.๑.๓ S_{down} คือ ผลต่างระหว่างมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดของสินทรัพย์ที่อ่อนไหวต่ออัตราดอกเบี้ย (interest sensitive assets) กับ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดของหนี้สินที่อ่อนไหวต่ออัตราดอกเบี้ย (interest sensitive liabilities) ซึ่งคิดลดด้วยอัตราดอกเบี้ยปรับลด

โดยที่ อัตราดอกเบี้ยปรับลด เท่ากับ อัตราดอกเบี้ยฐาน - (อัตราดอกเบี้ยฐาน x shock down rate) ซึ่ง shock down rate มีค่าตามตาราง ๒.๔

ทั้งนี้ สินทรัพย์และหนี้สินที่อ่อนไหวต่ออัตราดอกเบี้ย คือ สินทรัพย์และหนี้สินที่ราคาหรือมูลค่าอาจเปลี่ยนแปลงไปเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ย ทั้งนี้ ไม่ให้บริษัทนำสินทรัพย์ที่ติดภาระผูกพัน ซึ่งเป็นรายการหักจากเงินกองทุน (ข้อ ๙(๑)(ข)๔ และข้อ ๑๐(๒)(ค) ของประกาศนี้) มารวมในการคำนวณ และกระแสเงินสดของหนี้สินที่อ่อนไหวต่ออัตราดอกเบี้ยในที่นี้ หมายถึง กระแสเงินสดของภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยระยะยาวรวมก่อนการประกันภัยต่อ ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ที่ ๗๕

ตาราง ๒.๔ ค่า shock up rate และ shock down rate ตามระยะเวลา (ปี)

ระยะเวลา (ปี)	shock up rate	shock down rate
๑	๔๕.๐%	๔๐.๐%
๒	๔๔.๐%	๓๙.๐%
๓	๔๓.๐%	๓๘.๐%
๔	๔๒.๐%	๓๗.๐%
๕	๔๑.๐%	๓๖.๐%
๖	๔๐.๐%	๓๕.๐%
๗	๓๙.๐%	๓๔.๐%
๘	๓๘.๐%	๓๓.๐%
๙	๓๗.๐%	๓๒.๐%
๑๐	๓๖.๐%	๓๑.๐%
๑๑	๓๕.๐%	๓๐.๐%
๑๒	๓๔.๐%	๒๙.๐%
๑๓	๓๓.๐%	๒๘.๐%
๑๔	๓๒.๐%	๒๗.๐%
๑๕	๓๑.๐%	๒๖.๐%
๑๖	๓๐.๐%	๒๕.๐%
๑๗	๒๙.๐%	๒๔.๐%
๑๘	๒๘.๐%	๒๓.๐%
๑๙	๒๗.๐%	๒๒.๐%
๒๐	๒๖.๐%	๒๑.๐%
๒๑	๒๕.๐%	๑๙.๘%
๒๒	๒๔.๐%	๑๘.๖%
๒๓	๒๓.๐%	๑๗.๔%
๒๔	๒๒.๐%	๑๖.๒%
๒๕	๒๑.๐%	๑๕.๐%
๒๖	๒๐.๐%	๑๔.๐%
๒๗	๑๙.๐%	๑๓.๐%
๒๘	๑๘.๐%	๑๒.๐%
๒๙	๑๗.๐%	๑๑.๐%
มากกว่าหรือเท่ากับ ๓๐	๑๖.๐%	๑๐.๐%

๕.๒ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk) ของการลงทุนในตราสารหนี้^๔ เท่ากับ ผลรวมของเงินกองทุนดังกล่าวสำหรับตราสารหนี้แต่ละประเภท โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาดังต่อไปนี้

^๔ กรณีที่บริษัทลงทุนในตราสารหนี้ที่ออกในต่างประเทศโดยผู้ออกตราสารหนี้เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยเพิ่มเติมตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ จนถึงวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้บริษัทคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk) ของการลงทุนในตราสารหนี้ดังกล่าว โดยพิจารณาอันดับความน่าเชื่อถือของตราสารหนี้ตาม ๕.๒.๑.๑ หรือใช้อันดับความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสาร (issuer rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทยได้ โดยในกรณีที่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสารมากกว่า ๑ อันดับ ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือที่ดีที่สุดลำดับที่ ๒ (the second best rating)

แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๕ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔

๕.๒.๑ ลำดับการพิจารณาอันดับความน่าเชื่อถือของตราสารหนี้

๕.๒.๑.๑ ในกรณีที่ผู้ออกตราสารหนี้เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทย หากไม่มีให้ใช้สถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในต่างประเทศ ทั้งนี้ หากไม่มีอันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสาร (issuer rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทย หากไม่มีให้ใช้สถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในต่างประเทศ ยกเว้นกรณีผู้ออกตราสาร (issuer rating) ที่ระบุไว้ในข้อ ๕.๒.๒

๕.๒.๑.๒ ในกรณีที่ผู้ออกตราสารหนี้เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในต่างประเทศ ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือต่างประเทศ หากไม่มีให้ใช้สถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทย ทั้งนี้ หากไม่มีอันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสาร (issuer rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือในต่างประเทศ หากไม่มีให้ใช้สถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทย

๕.๒.๑.๓ ในกรณีมีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือมากกว่า ๑ อันดับ ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือที่ดีที่สุดลำดับที่ ๒ (the second best rating)

๕.๒.๒ การพิจารณาอันดับความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสาร (issuer rating) ที่เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย เฉพาะกรณีที่ไม่มีอันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้

๕.๒.๒.๑ ตราสารหนี้ที่ออก ส่งจ่าย รับรอง รับอาวัล หรือค้ำประกัน โดยรัฐบาลไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงการคลังไทย หรือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงินไทย ที่ออกเป็นสกุลเงินบาท กำหนดให้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๐

๕.๒.๒.๒ ตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐวิสาหกิจไทยที่ยังไม่แปลงสภาพเป็นบริษัทจำกัด ที่ออกเป็นสกุลเงินบาท ให้พิจารณาจากการจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามจริง แต่ไม่เกินระดับความเสี่ยง (risk grade) ที่ระดับ ๒

๕.๒.๒.๓ ตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐวิสาหกิจไทยที่แปลงสภาพเป็นบริษัทจำกัด ให้พิจารณาจากการจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามจริง

๕.๒.๒.๔ ตราสารหนี้อื่นนอกเหนือจาก ๕.๒.๒.๑ ๕.๒.๒.๒ และ ๕.๒.๒.๓ ให้พิจารณาจากการจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามจริง

๕.๒.๓ สำหรับตราสารหนี้ที่มีอายุเมื่อออกไม่เกิน ๑ ปี ให้กำหนดระดับความเสี่ยงตามตาราง ๒.๕ และสำหรับตราสารหนี้ที่มีอายุเมื่อออกมากกว่า ๑ ปี ให้กำหนดระดับความเสี่ยงตามตาราง ๒.๖

ตาราง ๒.๕ ระดับความเสี่ยงของตราสารหนี้ระยะสั้นตามอันดับความน่าเชื่อถือ*

ระดับ	สถาบันจัดอันดับฯ ในประเทศไทย (Thai rating)		สถาบันจัดอันดับฯ ในต่างประเทศ (offshore rating)			
	TRIS	Fitch (ประเทศไทย)	S&P	Moody's	Fitch	A.M.Best
๑	T1+	F1+ (THA)	A-1+	P-1	F1+	AMB-1+
	T1	F1 (THA)	A-1		F1	AMB-1
๒	T2	F2 (THA)	A-2	P-2	F2	AMB-2
๓	T3	F3 (THA)	A-3	P-3	F3	AMB-3

ระดับ	สถาบันจัดอันดับฯ ในประเทศไทย (Thai rating)		สถาบันจัดอันดับฯ ในต่างประเทศ (offshore rating)			
	TRIS	Fitch (ประเทศไทย)	S&P	Moody's	Fitch	A.M.Best
๔	ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	AMB-4

ตาราง ๒.๖ ระดับความเสี่ยงของตราสารหนี้ระยะยาวตามอันดับความน่าเชื่อถือ*

ระดับความเสี่ยง (risk grade) ของตราสารหนี้						
ระดับ	สถาบันจัดอันดับฯ ในประเทศไทย (Thai rating)		สถาบันจัดอันดับฯ ในต่างประเทศ (offshore rating)			
	TRIS	Fitch (ประเทศไทย)	S&P	Moody's	Fitch	A.M.Best
๑	AAA	AAA (THA)	AAA	Aaa	AAA	A++
๒	AA+	AA+ (THA)	AA+	Aa1	AA+	A+
	AA	AA (THA)	AA	Aa2	AA	
	AA-	AA- (THA)	AA-	Aa3	AA-	
๓	A+	A+ (THA)	A+	A1	A+	A
	A	A (THA)	A	A2	A	A-
	A-	A- (THA)	A-	A3	A-	
๔	BBB+	BBB+ (THA)	BBB+	Baa1	BBB+	B++
	BBB	BBB (THA)	BBB	Baa2	BBB	B+
	BBB-	BBB- (THA)	BBB-	Baa3	BBB-	
๕	-	-	BB+	Ba1	BB+	B
			BB	Ba2	BB	B-
			BB-	Ba3	BB-	
๖	BB+ หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	BB+ (THA) หรือ ต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	B+ หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	B1 หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	B+ หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับ ความ น่าเชื่อถือ	C++ หรือ ต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับ ความ น่าเชื่อถือ

*หมายเหตุ: กรณีที่สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือมีการเปลี่ยนแปลงการกำหนดอันดับความน่าเชื่อถือให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือใหม่ที่เทียบเคียงกับอันดับความน่าเชื่อถือที่กำหนดไว้ในตาราง ๒.๕ และ ตาราง ๒.๖ ในการพิจารณาระดับความเสี่ยงของตราสารหนี้

๕.๒.๔ การพิจารณาระยะเวลาของตราสารหนี้ ให้พิจารณาจากระยะเวลาคงเหลือ (time to maturity : TTM) ของตราสารหนี้ โดยแบ่งออกเป็น ๕ กลุ่ม ได้แก่

- กลุ่มที่ ๑: ระยะเวลานี้ไม่เกิน ๖ เดือน
- กลุ่มที่ ๒: ระยะเวลามากกว่า ๖ เดือน แต่ไม่เกิน ๑ ปี
- กลุ่มที่ ๓: ระยะเวลามากกว่า ๑ ปี แต่ไม่เกิน ๓ ปี
- กลุ่มที่ ๔: ระยะเวลามากกว่า ๓ ปี แต่ไม่เกิน ๕ ปี
- กลุ่มที่ ๕: ระยะเวลามากกว่า ๕ ปี

๕.๒.๕ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk) ของการลงทุนในตราสารหนี้แต่ละประเภท เท่ากับ มูลค่าของตราสารหนี้ คูณด้วย ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk) ของการลงทุนในตราสารหนี้ที่เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยด้วยการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันชีวิต ตามตาราง ๒.๖.๑ โดยต้องพิจารณาระดับความเสี่ยงจากหลักเกณฑ์การพิจารณาอันดับความน่าเชื่อถือตาม ๕.๒.๑ ๕.๒.๒ และ ๕.๒.๓ และระยะเวลาของตราสารหนี้ตาม ๕.๒.๔

หากการลงทุนในตราสารหนี้ไม่เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยด้วยการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันชีวิต ให้ใช้ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk) ตามตาราง ๒.๗ ในการคำนวณเงินกองทุนตามวรรคหนึ่ง

ทั้งนี้ กรณีตราสารหนี้ส่วนที่มาจากหน่วยลงทุน หากบริษัทไม่สามารถแยกประเภทย่อยของตราสารหนี้ได้ตามตาราง ๒.๕ และ ๒.๖ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงระดับ ๔ โดยกำหนดให้พิจารณาระยะเวลาคงเหลือจากระยะเวลาคงเหลือของกองทุนรวมนั้นหรืออายุเฉลี่ยของตราสารหนี้ในกองทุนรวมนั้น หากไม่ทราบให้ถือว่ามียุทธศาสตร์เวลาคงเหลือมากกว่า ๕ ปี^๔

^๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔ ความเดิมเป็นดังนี้

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓

“๕.๒.๕ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk) ของการลงทุนในตราสารหนี้แต่ละประเภท เท่ากับ มูลค่าของตราสารหนี้ คูณด้วย ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk) ของการลงทุนในตราสารหนี้ ตามตาราง ๒.๗ โดยต้องพิจารณาระดับความเสี่ยงจากหลักเกณฑ์การพิจารณาอันดับความน่าเชื่อถือตาม ๕.๒.๑ ๕.๒.๒ และ ๕.๒.๓ และระยะเวลาของตราสารหนี้ตาม ๕.๒.๔

ทั้งนี้ กรณีตราสารหนี้ส่วนที่มาจากหน่วยลงทุน หากบริษัทไม่สามารถแยกประเภทย่อยของตราสารหนี้ได้ตามตาราง ๒.๕ และ ๒.๖ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงระดับ ๔ โดยกำหนดให้พิจารณาระยะเวลาคงเหลือจากระยะเวลาคงเหลือของกองทุนรวมนั้นหรืออายุเฉลี่ยของตราสารหนี้ในกองทุนรวมนั้น หากไม่ทราบให้ถือว่ามียุทธศาสตร์เวลาคงเหลือมากกว่า ๕ ปี

ตาราง ๒.๗ ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk) ของการลงทุนในตราสารหนี้

ระยะเวลาคงเหลือ (TTM)	ระดับความเสี่ยง (risk grade)					
	๑	๒	๓	๔	๕	๖
ไม่เกิน ๖ เดือน	๐.๓๐%	๐.๓๕%	๐.๔๐%	๐.๔๕%	๔๕.๐๐%	๖๘.๐๐%
มากกว่า ๖ เดือน ถึง ไม่เกิน ๑ ปี	๐.๖๕%	๐.๗๐%	๐.๗๕%	๐.๘๐%	๔๕.๐๐%	๖๘.๐๐%
มากกว่า ๑ ปี ถึง ไม่เกิน ๓ ปี	๑.๓๐%	๑.๕๐%	๑.๗๕%	๒.๐๐%	๔๕.๐๐%	๖๘.๐๐%
มากกว่า ๓ ปี ถึง ไม่เกิน ๕ ปี	๒.๕๕%	๒.๗๐%	๓.๗๐%	๔.๗๕%	๔๕.๐๐%	๖๘.๐๐%
๕ ปีขึ้นไป	๓.๗๐%	๔.๐๐%	๕.๔๕%	๗.๓๐%	๔๕.๐๐%	๖๘.๐๐%

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๖๒

ตาราง ๒.๖.๑ ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk) ของการลงทุนในตราสารหนี้ที่เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันชีวิต

ระยะเวลาคงเหลือ (TTM)	ระดับความเสี่ยง (risk grade)					
	๑	๒	๓	๔	๕	๖
ไม่เกิน ๖ เดือน	๐.๓๐%	๐.๓๕%	๐.๔๐%	๐.๔๕%	๑.๘๕%	๒.๔๕%
มากกว่า ๖ เดือน ถึง ไม่เกิน ๑ ปี	๐.๖๕%	๐.๗๐%	๐.๗๕%	๐.๘๐%	๓.๖๕%	๔.๘๐%
มากกว่า ๑ ปี ถึง ไม่เกิน ๓ ปี	๑.๓๐%	๑.๕๐%	๑.๗๕%	๒.๐๐%	๑๐.๖๐%	๑๓.๘๐%
มากกว่า ๓ ปี ถึง ไม่เกิน ๕ ปี	๒.๕๕%	๒.๗๐%	๓.๗๐%	๔.๗๕%	๑๗.๐๕%	๒๑.๙๕%
๕ ปีขึ้นไป	๓.๗๐%	๔.๐๐%	๕.๔๕%	๗.๓๐%	๒๘.๗๐%	๓๖.๙๐%

ตาราง ๒.๗ ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk) ของการลงทุนในตราสารหนี้ที่ไม่เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันชีวิต

ระยะเวลาคงเหลือ (TTM)	ระดับความเสี่ยง (risk grade)					
	๑	๒	๓	๔	๕	๖
ไม่เกิน ๖ เดือน	๐.๓๐%	๐.๓๕%	๐.๔๐%	๐.๔๕%	๔๕.๐๐%	๖๘.๐๐%
มากกว่า ๖ เดือน ถึง ไม่เกิน ๑ ปี	๐.๖๕%	๐.๗๐%	๐.๗๕%	๐.๘๐%	๔๕.๐๐%	๖๘.๐๐%
มากกว่า ๑ ปี ถึง ไม่เกิน ๓ ปี	๑.๓๐%	๑.๕๐%	๑.๗๕%	๒.๐๐%	๔๕.๐๐%	๖๘.๐๐%
มากกว่า ๓ ปี ถึง ไม่เกิน ๕ ปี	๒.๕๕%	๒.๗๐%	๓.๗๐%	๔.๗๕%	๔๕.๐๐%	๖๘.๐๐%
๕ ปีขึ้นไป	๓.๗๐%	๔.๐๐%	๕.๔๕%	๗.๓๐%	๔๕.๐๐%	๖๘.๐๐%

๖. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากอัตราแลกเปลี่ยน เท่ากับ ความเสี่ยงภัยของอัตราแลกเปลี่ยนสุทธิของแต่ละสกุลเงินคูณด้วยค่าความเสี่ยงร้อยละ ๘

โดยความเสี่ยงภัยของอัตราแลกเปลี่ยนสุทธิ คือ ผลรวมของค่าสัมบูรณ์ของสถานะซื้อสุทธิหรือสถานะขายสุทธิ ของแต่ละสกุลเงิน ดังสมการต่อไปนี้ ”

“๕.๒.๕ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk) ของการลงทุนในตราสารหนี้แต่ละประเภท เท่ากับ มูลค่าของตราสารหนี้ คูณด้วย ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk) ของการลงทุนในตราสารหนี้ ตามตาราง ๒.๗ โดยต้องพิจารณาระดับความเสี่ยงจากหลักเกณฑ์การพิจารณาอันดับความน่าเชื่อถือตาม ๕.๒.๑ ๕.๒.๒ และ ๕.๒.๓ และระยะเวลาของตราสารหนี้ตาม ๕.๒.๔ ทั้งนี้ กรณีตราสารหนี้ส่วนที่มาจากหน่วยลงทุน หากบริษัทไม่สามารถแยกประเภทย่อยของตราสารหนี้ได้ตามตาราง ๒.๕ และ ๒.๖ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงระดับ ๔ โดยกำหนดให้พิจารณาระยะเวลาคงเหลือจากระยะเวลาคงเหลือของกองทุนรวมนั้นหรืออายุเฉลี่ยของตราสารหนี้ในกองทุนรวมนั้น หากไม่ทราบให้ถือว่ามีระยะเวลาคงเหลือมากกว่า ๕ ปี

ตาราง ๒.๗ ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk) ของการลงทุนในตราสารหนี้

ระยะเวลาคงเหลือ (TTM)	ระดับความเสี่ยง (risk grade)					
	๑	๒	๓	๔	๕	๖
ไม่เกิน ๖ เดือน	๐.๓๐%	๐.๓๕%	๐.๔๐%	๐.๔๕%	๔๕.๐๐%	๖๘.๐๐%
มากกว่า ๖ เดือน ถึง ไม่เกิน ๑ ปี	๐.๖๕%	๐.๗๐%	๐.๗๕%	๐.๘๐%	๔๕.๐๐%	๖๘.๐๐%
มากกว่า ๑ ปี ถึง ไม่เกิน ๓ ปี	๑.๓๐%	๑.๕๐%	๑.๗๕%	๒.๐๐%	๔๕.๐๐%	๖๘.๐๐%
มากกว่า ๓ ปี ถึง ไม่เกิน ๕ ปี	๒.๕๕%	๒.๗๐%	๓.๗๐%	๔.๗๕%	๔๕.๐๐%	๖๘.๐๐%
๕ ปีขึ้นไป	๓.๗๐%	๔.๐๐%	๕.๔๕%	๗.๓๐%	๔๕.๐๐%	๖๘.๐๐%

$$\text{fx risk capital} = \sum |\text{net currency exposure}| \times 8\%$$

๗. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาหน่วยลงทุน^๖ เท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่าง ๗.๑ ๗.๒ และ ๗.๓ ของแต่ละประเภทการลงทุน^๗

^๖ กรณีที่บริษัทลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนที่ลงทุนในต่างประเทศ (foreign equity fund) เพิ่มเติมตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ จนถึงวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยกองทุนรวมมีสัดส่วนการลงทุนในตราสารทุนที่อยู่ในดัชนีตลาดหลักทรัพย์อื่นตามตาราง ๒.๒ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของมูลค่าหน่วยลงทุน (net asset value : NAV) ให้บริษัทคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาหน่วยลงทุนของกองทุนรวมได้สองวิธี คือ วิธีที่หนึ่งคำนวณโดยใช้วิธีการตาม ๗. หรือวิธีที่สอง คำนวณโดยใช้มูลค่าหน่วยลงทุน ณ วันประเมิน คูณกับ ค่าความเสี่ยงร้อยละ ๒๕ โดยนำมูลค่าของสินทรัพย์ที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศในกองทุนดังกล่าวมารวมในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากอัตราแลกเปลี่ยนด้วย ซึ่งเมื่อเลือกใช้วิธีใดแล้วให้วิธีนั้นอย่างสม่ำเสมอ

แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๖ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันภัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔

^๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๒ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันภัย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ ความเดิมเป็น ดังนี้

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

“๗. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาหน่วยลงทุน เท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่าง ๗.๑ ๗.๒ และ ๗.๓ ของแต่ละประเภทการลงทุน

๗.๑ มูลค่าหน่วยลงทุน (net asset value : NAV) ณ วันประเมิน

๗.๒ สัดส่วนของประเภทการลงทุน ตามรายงานรอบระยะเวลาบัญชีล่าสุด หรือรายงานรอบระยะเวลา ๖ เดือนล่าสุด ที่มีการเผยแพร่มาแล้วไม่เกิน ๖ เดือน ก่อนวันประเมินราคา หรือหากไม่มี ให้ใช้ตามที่กำหนดในหนังสือชี้ชวนส่วนสรุปข้อมูลสำคัญ (fund fact sheet) ล่าสุด โดยแบ่งเป็นตราสารทุน อสังหาริมทรัพย์ สินค้าโภคภัณฑ์ เงินฝาก ตราสารหนี้ และอื่น ๆ

๗.๓ ค่าความเสี่ยงตามประเภทการลงทุน

๗.๓.๑ ตราสารทุน ใช้ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๒.๑ หากมีค่าความเสี่ยงหลายระดับ ให้คำนวณโดยใช้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตามสัดส่วนการลงทุน กรณีที่บริษัทไม่สามารถแยกประเภทย่อยได้ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๕๐

๗.๓.๒ อสังหาริมทรัพย์ ใช้ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๒.๓ หากมีค่าความเสี่ยงหลายระดับให้คำนวณโดยใช้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตามสัดส่วนการลงทุน กรณีที่บริษัทไม่สามารถแยกประเภทย่อยได้ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๑๔

๗.๓.๓ สินค้าโภคภัณฑ์ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๕๐

๗.๓.๔ อื่น ๆ นอกจาก ๗.๓.๑ ๗.๓.๒ และ ๗.๓.๓ ที่ไม่ใช่เงินฝากและตราสารหนี้ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๕๐

ทั้งนี้ ในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาหน่วยลงทุนให้พิจารณาเพิ่มเติมในประเด็น ต่อไปนี้

๑) มูลค่าของหน่วยลงทุนในส่วนที่เป็นการลงทุนในตราสารหนี้ เงินฝากกับสถาบันการเงิน ใบรับฝากเงิน และบัตรเงินฝากให้นำส่วนดังกล่าวแยกออกไปรวมไว้ในเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากอัตราดอกเบี้ยตาม ๕. และในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตโดยให้ถือว่าระยะเวลาของกระแสเงินสดของสินทรัพย์ดังกล่าวเท่ากับระยะเวลาคงเหลือของหน่วยลงทุน

๒) กรณีที่บริษัทลงทุนในกรณีที่บริษัทลงทุนในกองทุนเสริมสภาพคล่องเพื่อลดความเสี่ยงของการระดมทุนในตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชน โดยกองทุนดังกล่าวมีการลงทุนในตราสารหนี้ ให้นำส่วนที่เป็นการลงทุนในตราสารหนี้แยกออกไปรวมไว้ในเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด จากอัตราดอกเบี้ยตาม ๕. โดยใช้ค่าความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk) ของการลงทุนในตราสารหนี้ตามตาราง ๒.๗.๑ และในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต โดยใช้ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารหนี้ตามตาราง ๒.๗.๒

ตาราง ๒.๗.๑ ค่าความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk) ของการลงทุนในกองทุนเสริมสภาพคล่องเพื่อลดความเสี่ยงของการระดมทุนในตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชน ในส่วนที่เป็นตราสารหนี้

ระยะเวลาคงเหลือ (TTM)	ระดับความเสี่ยง (risk grade)					
	๑	๒	๓	๔	๕	๖
ไม่เกิน ๖ เดือน	๐.๑๕%	๐.๑๘%	๐.๒๐%	๐.๒๓%	๐.๒๓%	๐.๒๓%
มากกว่า ๖ เดือน	๐.๓๓%	๐.๓๕%	๐.๓๘%	๐.๔๐%	๐.๔๐%	๐.๔๐%

ตาราง ๒.๗.๒ ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในกองทุนเสริมสภาพคล่องเพื่อลดความเสี่ยงของการระดมทุนในตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชน ในส่วนที่เป็นตราสารหนี้

ระดับความเสี่ยง (risk grade)	๑	๒	๓	๔	๕	๖
ค่าความเสี่ยง	๐.๐๑%	๐.๑๘%	๐.๒๐%	๐.๓๕%	๐.๓๕%	๐.๓๕%

๓) กรณีหน่วยลงทุนที่มีการลงทุนในสินทรัพย์ที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ นอกจากคำนวณเงินกองทุนตาม ๗.๓.๓ ๗.๓.๒ ๗.๓.๓ แล และ ๗.๓.๔ ตามแต่กรณีแล้วนั้น ให้นำมูลค่าของสินทรัพย์ดังกล่าวมารวมในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากอัตราแลกเปลี่ยนตาม ๖. ด้วย

๔) กรณีหน่วยลงทุนที่แปลงทุนในหน่วยลงทุนซึ่งไม่สามารถแยกความเสี่ยงตามประเภทการลงทุนได้ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๕๐”

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันภัย พ.ศ. ๒๕๖๒

“๗. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาหน่วยลงทุน เท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่าง ๗.๑ ๗.๒ และ ๗.๓ ของแต่ละประเภทการลงทุน

๗.๑ มูลค่าหน่วยลงทุน (net asset value : NAV) ณ วันประเมิน

๗.๑ มูลค่าหน่วยลงทุน (net asset value : NAV) ณ วันประเมิน

๗.๒ สัดส่วนของประเภทการลงทุน ตามรายงานรอบระยะเวลาบัญชีล่าสุด หรือรายงานรอบระยะเวลา ๖ เดือนล่าสุด ที่มีการเผยแพร่มาแล้วไม่เกิน ๖ เดือน ก่อนวันประเมินราคา หรือหากไม่มี ให้ใช้ตามที่กำหนดในหนังสือชี้ชวนส่วนสรุปข้อมูลสำคัญ (fund fact sheet) ล่าสุด โดยแบ่งเป็นตราสารทุน อสังหาริมทรัพย์ สินค้าโภคภัณฑ์ เงินฝาก ตราสารหนี้ และอื่น ๆ

๗.๓ ค่าความเสี่ยงตามประเภทการลงทุน

๗.๓.๑ ตราสารทุน ใช้ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๒.๑ หากมีค่าความเสี่ยงหลายระดับ ให้คำนวณโดยใช้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตามสัดส่วนการลงทุน กรณีที่บริษัทไม่สามารถแยกประเภทย่อยได้ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๕๐

๗.๓.๒ อสังหาริมทรัพย์ ใช้ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๒.๓ หากมีค่าความเสี่ยงหลายระดับ ให้คำนวณโดยใช้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตามสัดส่วนการลงทุน กรณีที่บริษัทไม่สามารถแยกประเภทย่อยได้ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๑๙

๗.๓.๓ สินค้าโภคภัณฑ์ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๕๐

๗.๓.๔ อื่น ๆ นอกจาก ๗.๓.๑ ๗.๓.๒ และ ๗.๓.๓ ที่ไม่ใช่เงินฝากและตราสารหนี้ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๕๐

ทั้งนี้ ในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาหน่วยลงทุน ให้พิจารณาเพิ่มเติมในประเด็น ต่อไปนี้

๑) มูลค่าของหน่วยลงทุนในส่วนที่เป็นการลงทุนในตราสารหนี้ เงินฝากกับสถาบันการเงิน ใบรับฝากเงิน และบัตรเงินฝาก ให้นำส่วนดังกล่าวแยกออกไปรวมไว้ใน การคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากอัตราดอกเบี้ยตาม ๕. และในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตโดยให้ถือว่าระยะเวลาของกระแสเงินสดของสินทรัพย์ดังกล่าวเท่ากับระยะเวลาคงเหลือของหน่วยลงทุน

๒) กรณีที่บริษัทลงทุนในกองทุนเสริมสภาพคล่องเพื่อลดความเสี่ยงของการระดมทุนในตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชน โดยกองทุนดังกล่าวมีการลงทุนในตราสารหนี้ ให้นำส่วนที่เป็นการลงทุนในตราสารหนี้แยกออกไปรวมไว้ใน การคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากอัตราดอกเบี้ยตาม ๕. โดยใช้ค่าความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk)

๗.๒ สัดส่วนของประเภทการลงทุน ตามรายงานรอบระยะเวลาบัญชีล่าสุด หรือรายงานรอบระยะเวลา ๖ เดือนล่าสุด ที่มีการเผยแพร่มาแล้วไม่เกิน ๖ เดือน ก่อนวันประเมินราคา หรือหากไม่มี ให้ใช้ตามที่กำหนดในหนังสือชี้ชวนส่วนสรุปข้อมูลสำคัญ (fund fact sheet) ล่าสุด โดยแบ่งเป็นตราสารทุน อสังหาริมทรัพย์ สินค้าโภคภัณฑ์ เงินฝาก ตราสารหนี้ และอื่น ๆ

๗.๓ ค่าความเสี่ยงตามประเภทการลงทุน

๗.๓.๑ ตราสารทุน ใช้ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๒.๑ หากมีค่าความเสี่ยงหลายระดับ ให้คำนวณโดยใช้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตามสัดส่วนการลงทุน กรณีที่บริษัทไม่สามารถแยกประเภทย่อยได้ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๕๐

๗.๓.๒ อสังหาริมทรัพย์ ใช้ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๒.๓ หากมีค่าความเสี่ยงหลายระดับ ให้คำนวณโดยใช้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตามสัดส่วนการลงทุน กรณีที่บริษัทไม่สามารถแยกประเภทย่อยได้ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๑๙

๗.๓.๓ สินค้าโภคภัณฑ์ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๕๐

๗.๓.๔ อื่น ๆ นอกจาก ๗.๓.๑ ๗.๓.๒ และ ๗.๓.๓ ที่ไม่ใช่เงินฝากและตราสารหนี้ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๕๐

ทั้งนี้ ในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาหน่วยลงทุน ให้พิจารณาเพิ่มเติมในประเด็น ต่อไปนี้

๑) มูลค่าของหน่วยลงทุนในส่วนที่เป็นการลงทุนในตราสารหนี้ เงินฝากกับสถาบันการเงิน ใบรับฝากเงิน และบัตรเงินฝาก ให้นำส่วนดังกล่าวแยกออกไปรวมไว้ใน การคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากอัตราดอกเบี้ยตาม ๕. และในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตโดยให้ถือว่าระยะเวลาของกระแสเงินสดของสินทรัพย์ดังกล่าวเท่ากับระยะเวลาคงเหลือของหน่วยลงทุน

๒) กรณี หน่วยลงทุนที่มีการลงทุนในสินทรัพย์ที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ นอกจากคำนวณเงินกองทุนตาม ๗.๓.๑ ๗.๓.๒ ๗.๓.๓ และ ๗.๓.๔ ตามแต่กรณีแล้วนั้น ให้นำมูลค่าของสินทรัพย์ดังกล่าวรวมในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากอัตราแลกเปลี่ยนตาม ๖. ด้วย

๓) กรณี หน่วยลงทุนที่แปลงทุนในหน่วยลงทุนซึ่งไม่สามารถแยกความเสี่ยงตามประเภทการลงทุนได้ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๕๐”

ของการลงทุนในตราสารหนี้ตามตาราง ๒.๗.๑ และในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต โดยใช้ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารหนี้ตามตาราง ๒.๗.๒

ตาราง ๒.๗.๑ ค่าความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยด้านปัจจัยเฉพาะของผู้ออกตราสาร (specific risk) ของการลงทุนในกองทุนเสริมสภาพคล่องเพื่อลดความเสี่ยงของการระดมทุนในตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชน ในส่วนที่เป็นตราสารหนี้

ระยะเวลาคงเหลือ (TTM)	ระดับความเสี่ยง (risk grade)					
	๑	๒	๓	๔	๕	๖
ไม่เกิน ๖ เดือน	๐.๑๕%	๐.๑๘%	๐.๒๐%	๐.๒๓%	๐.๒๓%	๐.๒๓%
มากกว่า ๖ เดือน	๐.๓๓%	๐.๓๕%	๐.๓๘%	๐.๔๐%	๐.๔๐%	๐.๔๐%

ตาราง ๒.๗.๒ ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในกองทุนเสริมสภาพคล่องเพื่อลดความเสี่ยงของการระดมทุนในตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชน ในส่วนที่เป็นตราสารหนี้

ระดับความเสี่ยง (risk grade)	๑	๒	๓	๔	๕	๖
ค่าความเสี่ยง	๐.๐๑%	๐.๑๘%	๐.๒๐%	๐.๓๕%	๐.๓๕%	๐.๓๕%

๓) กรณีหน่วยลงทุนที่มีการลงทุนในสินทรัพย์ที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ นอกจากคำนวณเงินกองทุนตาม ๗.๓.๑ ๗.๓.๒ ๗.๓.๓ และ ๗.๓.๔ ตามแต่กรณีแล้วนั้นให้นำมูลค่าของสินทรัพย์ดังกล่าวมารวมในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดจากอัตราแลกเปลี่ยนตาม ๖. ด้วย

๔) กรณีหน่วยลงทุนที่ไปลงทุนในหน่วยลงทุนซึ่งไม่สามารถแยกความเสี่ยงตามประเภทการลงทุนได้ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๕๐

๕) กรณีที่บริษัทลงทุนในหน่วยลงทุนประเภท ก. ของกองทุนรวมวายุภักษ์ หนึ่ง ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๗ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงกับร้อยละ ๐^๔

๘. ผลของการกระจายความเสี่ยง (diversification effect) ภายในความเสี่ยงด้านตลาดเท่ากับ ผลต่างระหว่าง ๘.๑ และ ๘.๒

๘.๑ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงรวมด้านตลาดก่อนการกระจายความเสี่ยง (total market risk capital before diversification) ที่คำนวณจากผลรวมของเงินกองทุนตาม ๓. ๔. ๕. และ ๖.

๘.๒ ค่ารากที่สองของยอดรวมผลของการกระจายความเสี่ยงในแต่ละคู่ (square of sum) โดยผลของการกระจายความเสี่ยงในแต่ละคู่ ให้คำนวณจากผลคูณของค่า ๘.๒.๑ ๘.๒.๒ และ ๘.๒.๓ ดังต่อไปนี้

๘.๒.๑ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดประเภทที่ i (market risk capital_i)

๘.๒.๒ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดประเภทที่ j (market risk capital_j)

๘.๒.๓ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงด้านตลาดแต่ละประเภท (ρ_{ij}) ตามตาราง ๒.๘

ทั้งนี้ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดประเภทที่ i และ j สามารถเป็นความเสี่ยงด้านตลาดประเภทเดียวกันได้ ดังสมการต่อไปนี้

diversification effect = total market risk capital before diversification - square of sum

$$\text{square of sum} = \left\{ \sum_{i=1}^4 \sum_{j=1}^4 (\text{market risk capital}_i \times \text{market risk capital}_j \times \rho_{ij}) \right\}^{1/2}$$

ตาราง ๒.๘ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงด้านตลาดแต่ละประเภท

^๔ เพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๗

ประเภทของความเสี่ยงด้านตลาด	อัตรา ดอกเบี้ย (j = 1)	ตราสารทุนและ สินค้าโภคภัณฑ์ (j = 2)	อสังหาริมทรัพย์ (j = 3)	อัตรา แลกเปลี่ยน (j = 4)
อัตราดอกเบี้ย (i = 1)	๑๐๐%	๒๕%	๕๐%	๒๕%
ตราสารทุนและสินค้าโภคภัณฑ์ (i = 2)	๒๕%	๑๐๐%	๗๕%	๒๕%
อสังหาริมทรัพย์ (i = 3)	๕๐%	๗๕%	๑๐๐%	๒๕%
อัตราแลกเปลี่ยน (i = 4)	๒๕%	๒๕%	๒๕%	๑๐๐%

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต

๑. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต มีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับความเสี่ยงจากการที่คู่สัญญาของบริษัทไม่สามารถปฏิบัติตามข้อตกลงหรือภาระผูกพันที่ระบุไว้ในสัญญา หรือจากการที่คู่สัญญาถูกปรับลดอันดับความน่าเชื่อถือ

๒. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต เท่ากับ ผลรวมของเงินกองทุนดังต่อไปนี้

๒.๑ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารหนี้

๒.๒ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในเงินให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกัน

๒.๓ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในเงินให้กู้ยืมอื่นนอกจากเงินให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกัน

๒.๔ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการประกันภัยต่อ

๒.๕ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากสินทรัพย์อื่น ๆ ยกเว้นตราสารอนุพันธ์

๒.๖ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารอนุพันธ์

๓. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารหนี้ เท่ากับ ผลรวมของเงินกองทุนดังกล่าวสำหรับตราสารหนี้แต่ละประเภทโดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

๓.๑ ลำดับการพิจารณาอันดับความน่าเชื่อถือของตราสารหนี้^๑

^๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๔ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔ ความเดิมเป็น ดังนี้

“๓.๑ ลำดับการพิจารณาอันดับความน่าเชื่อถือของตราสารหนี้

๓.๑.๑ ในกรณีที่ผู้ออกตราสารหนี้เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทยให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทย หากไม่มีให้ใช้สถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในต่างประเทศ ทั้งนี้ หากไม่มีอันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสาร (issuer rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทย หากไม่มี ให้ใช้สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือในต่างประเทศ ยกเว้นกรณีผู้ออกตราสาร (issuer rating) ที่ระบุไว้ในข้อ ๓.๒

๓.๑.๒ ในกรณีที่ผู้ออกตราสารหนี้เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในต่างประเทศ ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือต่างประเทศ หากไม่มีให้ใช้สถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทย ทั้งนี้ หากไม่มีอันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสาร (issuer rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือในต่างประเทศ หากไม่มีให้ใช้สถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทย

๓.๑.๓ ในกรณีมีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือมากกว่า ๑ อันดับ ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือที่ดีที่สุดลำดับที่ ๒ (the second best rating)

๓.๒ การพิจารณาอันดับความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสาร (issuer rating) ที่เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย เฉพาะกรณีที่ไม่มียกเว้นความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้

๓.๒.๑ ตราสารหนี้ที่ออก ส่งจ่าย รับรอง รับอวัล หรือค้ำประกัน โดยรัฐบาลไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงการคลังไทย หรือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินไทยที่ออกเป็นสกุลเงินบาท กำหนดให้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๐

๓.๒.๒ ตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐวิสาหกิจไทยที่ยังไม่แปลงสภาพเป็นบริษัทจำกัดที่ออกเป็นสกุลเงินบาท ให้พิจารณาจากการจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามจริง แต่ไม่เกินระดับความเสี่ยง (risk grade) ที่ระดับ ๒

๓.๒.๓ ตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐวิสาหกิจไทยที่แปลงสภาพเป็นบริษัทจำกัดให้พิจารณาจากการจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามจริง

๓.๒.๔ ตราสารหนี้ที่ออกนอกเหนือจาก ๓.๒.๑ ๓.๒.๒ และ ๓.๒.๓ ให้พิจารณาจากการจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามจริง

๓.๓ สำหรับตราสารหนี้ที่มีอายุเมื่อออกไม่เกิน ๑ ปี ให้กำหนดระดับความเสี่ยงตามตาราง ๓.๑ และสำหรับตราสารหนี้ที่มีอายุเมื่อออกมากกว่า ๑ ปี ให้กำหนดระดับความเสี่ยงตามตาราง ๓.๒

๓.๑.๑ ในกรณีตราสารหนี้ที่ออกในประเทศไทยโดยผู้ออกตราสารหนี้เป็นนิติบุคคล จดทะเบียนในประเทศไทย ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) จากสถาบัน จัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทย หากไม่มีให้ใช้สถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือใน

ตาราง ๓.๑ ระดับความเสี่ยงของตราสารหนี้ระยะสั้นตามอันดับความน่าเชื่อถือ***

ระดับ	สถาบันจัดอันดับฯ ในประเทศไทย (Thai rating)		สถาบันจัดอันดับฯ ในต่างประเทศ (offshore rating)			
	TRIS	Fitch (ประเทศไทย)	S&P	Moody's	Fitch	A.M.Best
๑	T1+ T1	F1+ (THA) F1 (THA)	A-1+ A-1	P-1	F1+ F1	AMB-1+ AMB-1
๒	T2	F2 (THA)	A-2	P-2	F2	AMB-2
๓	T3	F3 (THA)	A-3	P-3	F3	AMB-3
๔	ไม่มีการจัดอันดับความ น่าเชื่อถือ	ไม่มีการจัดอันดับความ น่าเชื่อถือ	ไม่มีการจัดอันดับ ความน่าเชื่อถือ	ไม่มีการจัดอันดับ ความน่าเชื่อถือ	ไม่มีการจัดอันดับ ความน่าเชื่อถือ	AMB-4

ตาราง ๓.๒ ระดับความเสี่ยงของตราสารหนี้ระยะยาวตามอันดับความน่าเชื่อถือ***

ระดับ	สถาบันจัดอันดับฯ ในประเทศไทย (Thai rating)		สถาบันจัดอันดับฯ ในต่างประเทศ (offshore rating)			
	TRIS	Fitch (ประเทศไทย)	S&P	Moody's	Fitch	A.M.Best
๑	AAA	AAA (THA)	AAA	Aaa	AAA	A++
๒	AA+	AA+ (THA)	AA+	Aa1	AA+	A+
	AA	AA (THA)	AA	Aa2	AA	
	AA-	AA- (THA)	AA-	Aa3	AA-	
๓	A+	A+ (THA)	A+	A1	A+	A
	A	A (THA)	A	A2	A	A-
	A-	A- (THA)	A-	A3	A-	
๔	BBB+	BBB+ (THA)	BBB+	Baa1	BBB+	B++
	BBB	BBB (THA)	BBB	Baa2	BBB	B+
	BBB-	BBB- (THA)	BBB-	Baa3	BBB-	
๕			BB+	Ba1	BB+	B
			BB	Ba2	BB	B-
			BB-	Ba3	BB-	
๖	BB+ หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัดอันดับ ความน่าเชื่อถือ	BB+ (THA) หรือ ต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัดอันดับความ น่าเชื่อถือ	B+ หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัดอันดับ ความน่าเชื่อถือ	B1 หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัดอันดับ ความน่าเชื่อถือ	B+ หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัดอันดับ ความน่าเชื่อถือ	C++ หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัดอันดับ ความน่าเชื่อถือ

***หมายเหตุ: กรณีที่สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือมีการเปลี่ยนแปลงการกำหนดอันดับความน่าเชื่อถือให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือใหม่ที่ยื่นเคียงกับอันดับความน่าเชื่อถือที่กำหนดไว้ในตาราง ๓.๑ และ ตาราง ๓.๒ ในการพิจารณาระดับความเสี่ยงของตราสารหนี้

๓.๔ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารหนี้แต่ละประเภท เท่ากับ มูลค่าของตราสารหนี้ คูณด้วย ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารหนี้ตามตาราง ๓.๓ โดยต้องพิจารณาระดับความเสี่ยงจากหลักเกณฑ์การพิจารณาอันดับความน่าเชื่อถือตาม ๓.๑, ๓.๒ และ ๓.๓

ทั้งนี้ กรณีตราสารหนี้ส่วนที่มาจากหน่วยลงทุน หากบริษัทไม่สามารถแยกประเภทย่อยของตราสารหนี้ได้ตามตาราง ๓.๑ และ ๓.๒ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๑.๕๐

ตาราง ๓.๓ ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารหนี้

ระดับความเสี่ยง (risk grade)	๑	๒	๓	๔	๕	๖
ค่าความเสี่ยง(ร้อยละ)	๐.๐๑	๐.๓๕	๐.๔๐	๑.๕๐	๔.๐๐	๑๔.๐๐

”

ต่างประเทศ และหากไม่มีอันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสาร (issuer rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทย และหากยังไม่มี ให้ใช้สถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในต่างประเทศ ยกเว้นกรณีผู้ออกตราสารที่ระบุไว้ในข้อ ๓.๒

๓.๑.๒ ในกรณีตราสารหนี้ที่ออกในต่างประเทศโดยผู้ออกตราสารหนี้เป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือเป็นไปตามลำดับตาม ๓.๑.๑ หรือสามารถข้ามลำดับ มาใช้อันดับความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสาร (issuer rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทยได้

๓.๑.๓ ในกรณีที่ผู้ออกตราสารหนี้เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในต่างประเทศ ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือต่างประเทศ หากไม่มีให้ใช้สถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทย ทั้งนี้ หากไม่มีอันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้ (issue rating) ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสาร (issuer rating) จากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือในต่างประเทศ หากไม่มีให้ใช้สถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในประเทศไทย

๓.๑.๔ ในกรณีมีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือมากกว่า ๑ อันดับ ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือที่ดีที่สุดลำดับที่ ๒ (the second best rating)

๓.๒ การพิจารณาอันดับความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสาร (issuer rating) ที่เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย เฉพาะกรณีที่ไม่มีอันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้

๓.๒.๑ ตราสารหนี้ที่ออก สั่งจ่าย รับรอง รับอวัล หรือค้ำประกัน โดยรัฐบาลไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงการคลังไทย หรือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินไทย ที่ออกเป็นสกุลเงินบาท กำหนดให้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๐

๓.๒.๒ ตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐวิสาหกิจไทยที่ยังไม่แปลงสภาพเป็นบริษัทจำกัด ที่ออกเป็นสกุลเงินบาท ให้พิจารณาจากการจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามจริง แต่ไม่เกินระดับความเสี่ยง (risk grade) ที่ระดับ ๒

๓.๒.๓ ตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐวิสาหกิจไทยที่แปลงสภาพเป็นบริษัทจำกัด ให้พิจารณาจากการจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามจริง

๓.๒.๔ ตราสารหนี้อื่นนอกเหนือจาก ๓.๒.๑ ๓.๒.๒ และ ๓.๒.๓ ให้พิจารณาจากการจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามจริง

๓.๓ สำหรับตราสารหนี้ที่มีอายุเมื่อออกไม่เกิน ๑ ปี ให้กำหนดระดับความเสี่ยงตามตาราง ๓.๑ และสำหรับตราสารหนี้ที่มีอายุเมื่อออกมากกว่า ๑ ปี ให้กำหนดระดับความเสี่ยงตามตาราง ๓.๒

ตาราง ๓.๑ ระดับความเสี่ยงของตราสารหนี้ระยะสั้นตามอันดับความน่าเชื่อถือ***

ระดับ	สถาบันจัดอันดับฯ ในประเทศไทย (Thai rating)		สถาบันจัดอันดับฯ ในต่างประเทศ (offshore rating)			
	TRIS	Fitch (ประเทศไทย)	S&P	Moody's	Fitch	A.M.Best
๑	T1+	F1+ (THA)	A-1+	P-1	F1+	AMB-1+
	T1	F1 (THA)	A-1		F1	AMB-1
๒	T2	F2 (THA)	A-2	P-2	F2	AMB-2

ระดับ	สถาบันจัดอันดับฯ ในประเทศไทย (Thai rating)		สถาบันจัดอันดับฯ ในต่างประเทศ (offshore rating)			
	TRIS	Fitch (ประเทศไทย)	S&P	Moody's	Fitch	A.M.Best
๓	T3	F3 (THA)	A-3	P-3	F3	AMB-3
๔	ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	ไม่มีการจัด อันดับ ความ น่าเชื่อถือ	ไม่มีการจัด อันดับ ความ น่าเชื่อถือ	ไม่มีการจัด อันดับ ความ น่าเชื่อถือ	AMB-4

ตาราง ๓.๒ ระดับความเสี่ยงของตราสารหนี้ระยะยาวตามอันดับความน่าเชื่อถือ***

ระดับ	สถาบันจัดอันดับฯ ในประเทศไทย (Thai rating)		สถาบันจัดอันดับฯ ในต่างประเทศ (offshore rating)			
	TRIS	Fitch (ประเทศไทย)	S&P	Moody's	Fitch	A.M.Best
๑	AAA	AAA (THA)	AAA	Aaa	AAA	A++
๒	AA+	AA+ (THA)	AA+	Aa1	AA+	A+
	AA	AA (THA)	AA	Aa2	AA	
	AA-	AA- (THA)	AA-	Aa3	AA-	
๓	A+	A+ (THA)	A+	A1	A+	A
	A	A (THA)	A	A2	A	
	A-	A- (THA)	A-	A3	A-	
๔	BBB+	BBB+ (THA)	BBB+	Baa1	BBB+	B++
	BBB	BBB (THA)	BBB	Baa2	BBB	
	BBB-	BBB- (THA)	BBB-	Baa3	BBB-	
๕	-	-	BB+	Ba1	BB+	B
	-	-	BB	Ba2	BB	
	-	-	BB-	Ba3	BB-	
๖	BB+ หรือต่ำ กว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	BB+ (THA) หรือ ต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับความ น่าเชื่อถือ	B+ หรือต่ำ กว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับ ความ น่าเชื่อถือ	B1 หรือต่ำ กว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับ ความ น่าเชื่อถือ	B+ หรือต่ำ กว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับ ความ น่าเชื่อถือ	C++ หรือ ต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัด อันดับ ความ น่าเชื่อถือ

***หมายเหตุ: กรณีที่สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือมีการเปลี่ยนแปลงการกำหนดอันดับความน่าเชื่อถือให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือใหม่ที่ยกเลิกกับอันดับความน่าเชื่อถือที่กำหนดไว้ในตาราง ๓.๑ และ ตาราง ๓.๒ ในการพิจารณาระดับความเสี่ยงของตราสารหนี้

๓.๔ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารหนี้แต่ละประเภท เท่ากับ มูลค่าของตราสารหนี้ คูณด้วย ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารหนี้ตามตาราง ๓.๓ โดยต้องพิจารณาระดับความเสี่ยงจากหลักเกณฑ์การพิจารณาอันดับความน่าเชื่อถือตาม ๓.๑ ๓.๒ และ ๓.๓

ทั้งนี้ กรณีตราสารหนี้ส่วนที่มาจากหน่วยลงทุน หากบริษัทไม่สามารถแยกประเภทย่อยของตราสารหนี้ได้ตามตาราง ๓.๑ และ ๓.๒ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๑.๕๐

ตาราง ๓.๓ ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารหนี้

ระดับความเสี่ยง (risk grade)	๑	๒	๓	๔	๕	๖
ค่าความเสี่ยง(ร้อยละ)	๐.๐๑	๐.๓๕	๐.๔๐	๑.๕๐	๔.๐๐	๑๔.๐๐

๔. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในเงินให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์ จํานองเป็นประกัน เท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่าง มูลค่าเงินให้กู้ยืมดังกล่าวซึ่งหักด้วยสำรองที่กั้นไว้ โดยเฉพาะสำหรับเงินให้กู้ยืม (specific provision) (ถ้ามี) สำหรับแต่ละประเภทของอสังหาริมทรัพย์ จํานอง กับ ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๓.๔

ตาราง ๓.๔ ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในเงินให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์จํานองเป็นประกัน

ประเภทของ อสังหาริมทรัพย์ จํานอง	อัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อมูลค่าหลักประกัน	ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
๑. อสังหาริมทรัพย์ ที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย	น้อยกว่าร้อยละ ๗๐	๒.๘
	ตั้งแต่ร้อยละ ๗๐ แต่ไม่เกินร้อยละ ๙๐	๖.๐
	เงินให้กู้ยืมด้อยคุณภาพ ^(๑)	๘.๐
๒. อสังหาริมทรัพย์ อื่น นอกจาก ๑.	น้อยกว่าร้อยละ ๗๐	๖.๔
	ตั้งแต่ร้อยละ ๗๐ แต่ไม่เกินร้อยละ ๙๐	๘.๐
	เงินให้กู้ยืมด้อยคุณภาพ ^(๑)	๑๒.๐

(๑) เงินให้กู้ยืมด้อยคุณภาพ หมายความว่า เงินให้กู้ยืมที่ค้างชำระมาแล้วไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน รวมถึงเงินให้กู้ยืมที่มีอัตราส่วนเงินให้กู้ยืมต่อมูลค่าหลักประกันมากกว่าร้อยละ ๙๐

๕. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในเงินกู้ยืมนอกเหนือจากเงินให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์จํานองเป็นประกัน เท่ากับ ผลรวมของ ๕.๑ และ ๕.๒^๒

^๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๔ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้ง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๗ ความเดิมเป็นดังนี้

“๕. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในเงินให้กู้ยืมนอกเหนือจาก เงินให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์จํานองเป็นประกัน เท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่างมูลค่าของเงินให้กู้ยืมแต่ละประเภท กับ ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๓.๕

ตาราง ๓.๕ ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนเงินให้กู้ยืมอื่นนอกจาก เงินให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์จํานองเป็นประกัน

ประเภทเงินให้กู้ยืม	ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
๑. เงินลงทุนให้เข้าทรัพย์สินแบบบิลซึ่งประเภทสัญญาเช่าการเงิน/เงินลงทุนให้เข้าซื้อ	๑๔.๐
๒. เงินให้กู้ยืมแก่พนักงานและตัวแทนของบริษัท	๗.๐
๓. เงินให้กู้ยืมแก่บุคคลอื่น (ยกเว้น เงินให้กู้ยืมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกัน)	๑๔.๐
๔. เงินให้กู้ยืมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกัน	๐.๐
๕. เงินให้กู้ยืมอื่น นอกจาก ๑, ๒, ๓, และ ๔.	๑๔.๐

๕.๑ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนให้กู้ยืมในกิจการโครงสร้างพื้นฐาน (infrastructure loan) เท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่าง มูลค่าของเงินให้กู้ยืมในแต่ละกิจการโครงสร้างพื้นฐาน กับ ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๓.๕.๑

ตาราง ๓.๕.๑ ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนให้กู้ยืมในกิจการโครงสร้างพื้นฐาน (infrastructure loan)

อันดับความความน่าเชื่อถือ							ค่าความ เสี่ยง (ร้อยละ)
ระดับ	สถาบันจัดอันดับฯ ในประเทศไทย (Thai rating)		สถาบันจัดอันดับฯ ในต่างประเทศ (offshore rating)				
	TRIS	Fitch (ประเทศไทย)	S&P	Moody's	Fitch	A.M.Best	
๑	AAA	AAA (THA)	AAA	Aaa	AAA	A++	๓.๗๑
๒	AA+	AA+ (THA)	AA+	Aa1	AA+	A+	๔.๓๕
	AA	AA (THA)	AA	Aa2	AA		
	AA-	AA- (THA)	AA-	Aa3	AA-		
๓	A+	A+ (THA)	A+	A1	A+	A	๕.๘๕
	A	A (THA)	A	A2	A	A-	
	A-	A- (THA)	A-	A3	A-		
๔	BBB+	BBB+ (THA)	BBB+	Baa1	BBB+	B++	๘.๘๐
	BBB	BBB (THA)	BBB	Baa2	BBB	B+	
	BBB-	BBB- (THA)	BBB-	Baa3	BBB-		
๕	-	-	BB+	Ba1	BB+	B	๓๒.๗๐
			BB	Ba2	BB	B-	
			BB-	Ba3	BB-		
๖	BB+ หรือต่ำกว่า	BB+ (THA) หรือต่ำกว่า	B+ หรือต่ำกว่า	B1 หรือต่ำกว่า	B+ หรือต่ำกว่า	C++ หรือต่ำกว่า	๕๐.๙๐
ไม่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือและอยู่ในระยะดำเนินการ (operational phase)							๙.๕๐
ไม่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือและอยู่ในระยะก่อนดำเนินการ (pre-operational phase)							๑๔.๐๐

หมายเหตุ

- กิจการโครงสร้างพื้นฐานที่ไม่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือจะถือว่าอยู่ในระยะดำเนินการ (operational phase) เมื่อพิจารณาเงินของกิจการที่ผู้สอบบัญชีรับรองปีล่าสุดย้อนหลัง แล้วพบว่าเป็นไปตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้ ติดต่อกัน ไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๑) มีกระแสเงินสดสุทธิได้มาจากกิจกรรมดำเนินงานเป็นบวก และเพียงพอสำหรับการชำระภาระผูกพันของกิจการ

(๒) มีการลดลงของหนี้สินระยะยาวของกิจการ

เมื่อกิจการโครงสร้างพื้นฐานที่อยู่ในระยะดำเนินการตามเงื่อนไข (๑) และ (๒) แล้ว ในปีต่อ ๆ ไป จะไม่นำเงื่อนไขดังกล่าวมาพิจารณาอีก

- ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือของกิจการโครงสร้างพื้นฐาน หากไม่มี ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือของผู้กู้ยืม ทั้งนี้ ในกรณีที่เงินให้กู้ยืมในกิจการโครงสร้างพื้นฐานได้รับการค้ำประกัน และผู้ค้ำประกันได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือให้บริษัทสามารถคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนให้กู้ยืมในกิจการโครงสร้างพื้นฐานโดยใช้อันดับความน่าเชื่อถือของผู้ค้ำประกันได้เฉพาะส่วนของเงินให้กู้ยืมที่ได้รับการค้ำประกันเท่านั้น

- กรณีที่มีอันดับความน่าเชื่อถือมากกว่า ๑ อันดับ ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือที่ดีที่สุดลำดับที่ ๒
- กรณีที่กิจการโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือและต่อมาถูกปรับลดอันดับความน่าเชื่อถือจนต่ำกว่าอันดับความน่าเชื่อถือที่สามารถลงทุนได้ ให้คำนวณเงินกองทุนของกิจการโครงสร้างพื้นฐานดังกล่าวโดยใช้ค่าความเสี่ยงของกิจการโครงสร้างพื้นฐานที่ไม่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามระยะของกิจการโครงสร้างพื้นฐานแทนแล้วแต่กรณี

๕.๒ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในเงินให้ยืมนอกเหนือจากเงินให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกันและการลงทุนให้กู้ยืมในกิจการโครงสร้างพื้นฐาน เท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่าง มูลค่าของเงินให้กู้ยืมแต่ละประเภท กับ ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๓.๕.๒

ตาราง ๓.๕.๒ ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนเงินให้กู้ยืมอื่นนอกจากเงินให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกันและการลงทุนให้กู้ยืมในกิจการโครงสร้างพื้นฐาน

ประเภทเงินให้กู้ยืม	ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
๑. เงินลงทุนให้เข้าทรัพย์สินแบบ리스ซึ่งประเภทสัญญาเช่าการเงิน / เงินลงทุนให้เข้าซื้อ	๑๔.๐
๒. เงินให้กู้ยืมแก่พนักงานและตัวแทนของบริษัท	๗.๐
๓. เงินให้กู้ยืมแก่บุคคลอื่น (ยกเว้น เงินให้กู้ยืมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกัน)	๑๔.๐
๔. เงินให้กู้ยืมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกัน	๐.๐
๕. เงินให้กู้ยืมอื่น นอกจาก ๑. ๒. ๓. และ ๔.	๑๔.๐

๖. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการประกันภัยต่อ เท่ากับ ผลรวมของ ๖.๑ กับ ๖.๒

๖.๑ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากสัญญาประกันภัยต่อที่ไม่ใช่สัญญาประกันภัยต่อทางการเงิน เท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่างสินทรัพย์จากการประกันภัยต่อสุทธิที่มีกับผู้รับประกันภัยต่อแต่ละราย กับ ค่าความเสี่ยงตามตาราง ๓.๖ หรือตาราง ๓.๗ แล้วแต่กรณี

๖.๒ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากสัญญาประกันภัยต่อทางการเงิน เท่ากับร้อยละหนึ่งของสินทรัพย์จากการประกันภัยต่อสุทธิของสัญญาประกันภัยต่อทางการเงิน และ/หรือสัญญาประกันภัยต่อที่เข้าข่ายต้องขอรับความเห็นชอบจากนายทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประกันภัยต่อของบริษัทประกันชีวิต และไม่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

๖.๓ สินทรัพย์จากการประกันภัยต่อสุทธิตาม ๖.๑ และ ๖.๒ เท่ากับ สินทรัพย์จากการประกันภัยต่อ หักด้วย หนี้สินจากการประกันภัยต่อ โดย

๖.๓.๑ สินทรัพย์จากการประกันภัยต่อ เท่ากับ ผลรวมของ ๖.๓.๑.๑ ๖.๓.๑.๒ ๖.๓.๑.๓ และ ๖.๓.๑.๔

๖.๓.๑.๑ เงินวางไว้จากการประกันภัยต่อ (amount deposit on reinsurance treaties)

๖.๓.๑.๒ เงินค้างรับเกี่ยวกับการประกันภัยต่อ (due from reinsurers)

๖.๓.๑.๓ สำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยที่ยังไม่รวมค่าเพื่อความผันผวน (reinsurance recoveries on technical reserve without PAD)

๖.๓.๑.๔ ลูกหนี้ประกันภัยต่ออื่น (other reinsurance receivables)

๖.๓.๒ หนี้สินจากการประกันภัยต่อ เท่ากับ ผลรวมของ ๖.๓.๒.๑ ๖.๓.๒.๒ และ ๖.๓.๒.๓

๖.๓.๒.๑ เงินถือไว้จากการประกันภัยต่อ (amount withheld on reinsurance treaties)

๖.๓.๒.๒ เงินค้างจ่ายเกี่ยวกับการประกันภัยต่อ (due to reinsurers)

๖.๓.๒.๓ เจ้าหนี้ประกันภัยต่ออื่น (other reinsurance payables)

ตาราง ๓.๖ ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการประกันภัยต่อกรณีผู้รับประกันภัยต่อที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันภัย

อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน ^(๒) ของผู้รับประกันภัยต่อ	ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
๑. ตั้งแต่ร้อยละ ๓๐๐ ขึ้นไป	๑.๖
๒. ตั้งแต่ร้อยละ ๒๐๐ แต่ไม่ถึงร้อยละ ๓๐๐	๒.๘
๓. ตั้งแต่ร้อยละ ๑๕๐ แต่ไม่ถึงร้อยละ ๒๐๐	๔.๐
๔. น้อยกว่าร้อยละ ๑๕๐	๘.๐

^(๒) ใช้อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนจากรายงานการดำรงเงินกองทุนประจำไตรมาสล่าสุดก่อนวันประเมิน

ตาราง ๓.๗ ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการประกันภัยต่อกรณีผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ

อันดับความน่าเชื่อถือของผู้รับประกันภัยต่อ ^(๓)					ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
ระดับความเสี่ยง	S&P	Moody's	Fitch	A.M.Best	
๑	AAA	Aaa	AAA	A++	๑.๖
๒	AA+	Aa1	AA+	A+	๒.๘
	AA	Aa2	AA		
	AA-	Aa3	AA-		
๓	A+	A1	A+	A	๔.๐
	A	A2	A	A-	
	A-	A3	A-		
๔	BBB+	Baa1	BBB+	B++	๘.๐
	BBB	Baa2	BBB	B+	
	BBB-	Baa3	BBB-		
๕	BB+	Ba1	BB+	B	๑๕.๐
	BB	Ba2	BB	B-	
	BB-	Ba3	BB-		
๖	B+	B1	B+	C++	๒๕.๐
	B	B2	B	C+	
	B-	B3	B-		

อันดับความน่าเชื่อถือของผู้รับประกันภัยต่อ ^(๓)					ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
ระดับความเสี่ยง	S&P	Moody's	Fitch	A.M.Best	
๓	CCC+ หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ	Caa1 หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ	CCC+ หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ	C หรือต่ำกว่า หรือ ไม่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ	๔๘.๕

^(๓) กรณีที่ผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศมีอันดับความน่าเชื่อถือมากกว่า ๑ อันดับ ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือที่ดีที่สุดลำดับที่ ๒ ทั้งนี้ ในกรณีที่สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือมีการเปลี่ยนแปลงการกำหนดอันดับความน่าเชื่อถือให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือใหม่เทียบเคียงกับอันดับความน่าเชื่อถือที่กำหนดไว้ในตาราง ๓.๗ ในการพิจารณาระดับความเสี่ยงของผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ

ทั้งนี้ กรณีผู้รับประกันภัยต่อเป็นคณะผู้ร่วมรับประกันภัยของลอยด์ (Lloyd's syndicate) ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือของลอยด์

๗. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากสินทรัพย์อื่น ๆ เท่ากับ ผลรวมของผลคูณระหว่าง มูลค่าของสินทรัพย์แต่ละประเภท กับค่าความเสี่ยงตามตาราง ๓.๘

ทั้งนี้ กรณีเงินฝากสถาบันการเงิน ใบรับฝากเงิน และบัตรเงินฝาก ที่มาจากหน่วยลงทุน หากบริษัทไม่สามารถแยกประเภทย่อยของค่าความเสี่ยงได้ตามตาราง ๓.๘ ให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๔

ตาราง ๓.๘ ค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากสินทรัพย์อื่น ๆ จำแนกตามประเภทของสินทรัพย์

ประเภท		ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
๑. เงินสด		๐.๐
๒. เงินฝากสถาบันการเงิน/ใบรับฝากเงิน/บัตรเงินฝาก (เฉพาะจำนวนเงินที่ไม่การันตี ^(๔))	แบ่งตามระยะเวลาคงเหลือก่อนครบกำหนดไถ่ถอน	
	ระยะเวลาไม่เกิน ๑ เดือน	๐.๐
	ระยะเวลามากกว่า ๑ เดือน แต่ไม่เกิน ๖ เดือน	๐.๒๕
	ระยะเวลามากกว่า ๖ เดือน แต่ไม่เกิน ๑๒ เดือน	๐.๕
	ระยะเวลามากกว่า ๑๒ เดือน (ระดับความเสี่ยง ๑) ^(๕)	๑.๖
	ระยะเวลามากกว่า ๑๒ เดือน (ระดับความเสี่ยง ๒) ^(๕)	๔.๐
	ระยะเวลามากกว่า ๑๒ เดือน (ระดับความเสี่ยง ๓) ^(๕)	๘.๐
	ระยะเวลามากกว่า ๑๒ เดือน (ระดับความเสี่ยง ๔) ^(๕)	๘.๐
	ระยะเวลามากกว่า ๑๒ เดือน (ระดับความเสี่ยง ๕) ^(๕)	๘.๐
	ระยะเวลามากกว่า ๑๒ เดือน (ระดับความเสี่ยง ๖) ^(๕)	๑๒.๐
	ระยะเวลามากกว่า ๑๒ เดือน (ไม่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ)	๑๒.๐
๓. บัญชีเดินสะพัดสำนักงานใหญ่		๐.๐
๔. สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอตัดบัญชี		๐.๐
๕. ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า		๐.๐
๖. เบี้ยประกันภัยค้ำประกันสำหรับกรรมสิทธิ์ประกันภัยอุบัติเหตุ ที่ค้ำชำระเกินกว่า ๖๐ วัน นับแต่วันเริ่มคุ้มครองตามสัญญา		๑๒.๐

ประเภท		ค่าความเสี่ยง (ร้อยละ)
๗. รายได้จากการลงทุนค้ำรับ	ค้ำรับจาก รัฐบาลไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงการคลังไทย ธนาคารออมสิน หรือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงินไทย ที่เป็นสกุลบาท /เงินให้กู้ยืมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกัน /เงินปันผลที่ประกาศแล้วของนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยซึ่งยังไม่พ้นกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดให้นิติบุคคลนั้นต้องชำระให้กับผู้ถือตราสาร	๐.๐
	เงินปันผลที่ประกาศแล้วของนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยซึ่งพ้นกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดให้นิติบุคคลนั้นต้องชำระให้กับผู้ถือตราสาร	๑๐๐.๐
	อื่น ๆ	อ้างอิงจากหลักเกณฑ์ของตราสารหนี้ตาม ๓.
๘. สินทรัพย์ที่ติดภาระผูกพัน		๐.๐

^(๔) จำนวนเงินที่ไม่การันตี หมายถึง จำนวนเงินที่เกินกว่าจำนวนเงินที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ทั้งนี้ เงินฝากกับธนาคารออมสินให้ใช้ค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ ๐ และเงินฝากกับธนาคารต่อไปให้ใช้ค่าความเสี่ยงตามจริงแต่ไม่สูงกว่า ๐.๘%

- ๑) ธนาคารอาคารสงเคราะห์
- ๒) ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย
- ๓) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
- ๔) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย
- ๕) ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

^(๕) เงินฝากสถาบันการเงิน ใบรับฝากเงิน และบัตรเงินฝาก ที่มีระยะเวลาคงเหลือก่อนครบกำหนดได้ถอนมากกว่า ๑๒ เดือน ให้พิจารณาระดับความเสี่ยงตามอันดับความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงิน โดยอ้างอิงหลักเกณฑ์ตาม ๓.๒ โดยอนุโลม

๘. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารอนุพันธ์ เท่ากับผลรวมของผลคูณระหว่าง มูลค่ายุติธรรมที่มีค่าเป็นบวกของตราสารอนุพันธ์แต่ละประเภท ณ วันประเมิน กับ ค่าความเสี่ยง โดยการพิจารณาประเภทตราสารอนุพันธ์ และการกำหนดระดับความเสี่ยงของตราสารอนุพันธ์ให้อ้างอิงจากหลักเกณฑ์ของตราสารหนี้ตาม ๓. โดยอนุโลม

ทั้งนี้ ตราสารอนุพันธ์ที่มีการซื้อขายผ่านตลาดที่เป็นทางการ (organized exchange) ไม่ต้องนำมาคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการลงทุนในตราสารอนุพันธ์

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว

๑. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว มีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับความเสี่ยงจากการลงทุนในตราสารหนี้หรือตราสารทุนที่ออกโดยผู้ออกตราสารรายใดรายหนึ่งมากเกินไป หรือจากการให้กู้ยืมเงินแก่ลูกหนี้รายใดรายหนึ่งมากเกินไป หรือจากการถือครองอสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงานมากเกินไป หรือจากการลงทุนในสินทรัพย์ลงทุนที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศมากเกินไป หรือจากการเอาประกันภัยต่อกับบริษัทใดบริษัทหนึ่งมากเกินไป

๒. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว เท่ากับ ผลรวมของ

๒.๑ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวในสินทรัพย์ลงทุน

๒.๒ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวในอสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงาน

๒.๓ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวในสินทรัพย์ลงทุนที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ

๒.๔ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวจากการเอาประกันภัยต่อ

๓. การคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวในสินทรัพย์ลงทุน อสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงาน และสินทรัพย์ลงทุนที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ เท่ากับ มูลค่าสินทรัพย์ส่วนที่เกินจากขีดจำกัดที่กำหนดไว้ ตามตาราง ๔.๑^๑

^๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณกองทุนประกันชีวิต (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๗ ความเดิมเป็นดังนี้

^๓ การคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวในสินทรัพย์ลงทุน อสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงาน และสินทรัพย์ลงทุนที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ เท่ากับ มูลค่าสินทรัพย์ส่วนที่เกินจากขีดจำกัดที่กำหนดไว้ ตามตาราง ๔.๑

ตาราง ๔.๑ ขีดจำกัดของการกระจุกตัวในสินทรัพย์แต่ละประเภท ยกเว้น กรณีการเอาประกันภัยต่อ

ประเภท		ขีดจำกัดของการกระจุกตัว (ร้อยละของสินทรัพย์รวม)
๑. ตราสารหนี้ (ต่อผู้ออกตราสารหนี้แต่ละราย) ^(๑)	มีได้จดทะเบียนซื้อขายในสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย	๕.๐
	จดทะเบียนซื้อขายในสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย	๑๐.๐
	สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน รวมถึง บริษัท ร่วมหรือบริษัทย่อยในกลุ่มสถาบันการเงินนั้น	๒๐.๐
๒. ตราสารทุน (ต่อผู้ออกตราสารทุนแต่ละราย) ^(๒)	จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ หรืออยู่ในดัชนีราคาหลักทรัพย์ตามตาราง ๒.๒ (เอกสารแนบ ๒)	๑๕.๐
	มีได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ หรือมิได้อยู่ในดัชนีราคาหลักทรัพย์ตามตาราง ๒.๒ (เอกสารแนบ ๒)	๕.๐
๓. หลักทรัพย์ที่เป็นหน่วยลงทุน (ต่อกองทุน)		๑๐.๐
๔. เงินให้กู้ยืมที่ไม่มีทรัพย์สินเป็นประกัน	ลูกหนี้แต่ละราย	๑.๐
	รวมลูกหนี้ทุกราย	๒.๕
๕. อสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงาน		๑๕.๐
๖. สินทรัพย์ลงทุนที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ (รวมทุกสกุลเงิน) ^(๓)		๒๐.๐

^(๑) ยกเว้นกรณีผู้ออกตราสารเป็นรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจของประเทศไทย ไม่ต้องนำมูลค่าของตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจมารวมในการคำนวณ

^(๒) กรณีของตราสารทุน ผลรวมของเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากการกระจุกตัวและเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดของตราสารทุนจะต้องมีค่าไม่เกินมูลค่าของตราสารทุนนั้น ทั้งนี้ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวของตราสารทุน เท่ากับ $a - (a \times b)$ โดยที่

a คือ มูลค่าของตราสารทุนที่เกินขีดจำกัดที่กำหนดไว้ตามตาราง ๔.๑

b คือ ค่าความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาตราสารทุนตามตาราง ๒.๑ (เอกสารแนบ ๒)

^(๓) หมายถึง มูลค่าของผลรวมระหว่างสถานะข้อสุทธิตามบัญชี และสถานะขายสุทธิ ของทุกสกุลที่แปลงค่าเป็นเงินบาทแล้ว”

ตาราง ๔.๑ ขีดจำกัดของการกระจุกตัวในสินทรัพย์แต่ละประเภท ยกเว้น กรณีการเอาประกันภัยต่อ

ประเภท		ขีดจำกัดของการกระจุกตัว (ร้อยละของสินทรัพย์รวม)
๑. ตราสารหนี้ (ต่อผู้ออกตราสารหนี้แต่ละราย) ^(๑)	มิได้จดทะเบียนซื้อขายในสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย	๕.๐
	จดทะเบียนซื้อขายในสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย	๑๐.๐
	สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน รวมถึง บริษัทร่วมหรือบริษัทย่อยในกลุ่มสถาบันการเงินนั้น	๒๐.๐
๒. ตราสารทุน (ต่อผู้ออกตราสารทุนแต่ละราย) ^(๒)	จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ หรืออยู่ในดัชนีราคา หลักทรัพย์ตามตาราง ๒.๒ (เอกสารแนบ ๒)	๑๕.๐
	มิได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ หรือมิได้อยู่ในดัชนีราคา หลักทรัพย์ตามตาราง ๒.๒ (เอกสารแนบ ๒)	๕.๐
๓. หลักทรัพย์ที่เป็นหน่วยลงทุน (ต่อกองทุน)		๑๐.๐
๔. เงินให้กู้ยืมที่ไม่มีทรัพย์สินเป็นประกัน	ลูกหนี้แต่ละราย	๑.๐
	รวมลูกหนี้ทุกราย	๒.๕
๕. การลงทุนให้กู้ยืมในกิจการ โครงสร้างพื้นฐาน	ลูกหนี้แต่ละราย	๑.๐
	รวมลูกหนี้ทุกราย	๒.๕
๖. อสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินดำเนินงาน		๑๕.๐
๗. สินทรัพย์ลงทุนที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ (รวมทุกสกุลเงิน) ^(๓)		๒๐.๐

^(๑) ยกเว้นกรณีผู้ออกตราสารเป็นรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจของประเทศไทย ไม่ต้องนำมูลค่าของตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจมารวมในการคำนวณ

^(๒) กรณีของตราสารทุน ผลรวมของเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากการกระจุกตัวและเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดของตราสารทุนจะต้องมีค่าไม่เกินมูลค่าของตราสารทุนนั้น ทั้งนี้ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวของตราสารทุน เท่ากับ $a - (a \times b)$ โดยที่

a คือ มูลค่าของตราสารทุนที่เกินขีดจำกัดที่กำหนดไว้ตามตาราง ๔.๑

b คือ ค่าความเสี่ยงด้านตลาดจากราคาตราสารทุนตามตาราง ๒.๑ (เอกสารแนบ ๒)

^(๓) หมายถึง มูลค่าของผลรวมระหว่างสถานะซื้อสุทธิ และสถานะขายสุทธิ ของทุกสกุลที่แปลงค่าเป็นเงินบาทแล้ว

๔. การคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวจากการเอาประกันภัยต่อ (ไม่รวมกรณีการประกันภัยต่อทางการเงิน) ให้ใช้หลักเกณฑ์การพิจารณา ดังต่อไปนี้

๔.๑ ความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวจากการเอาประกันภัยต่อสำหรับผู้รับประกันภัยต่อแต่ละราย เท่ากับ มูลค่าสำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อที่ยังไม่รวมค่าเผื่อความผันผวนจากผู้รับประกันภัยต่อรายนั้นที่เกินจากขีดจำกัดของการกระจุกตัวที่กำหนดไว้ตามตาราง ๔.๒ หักด้วย มูลค่าเงินถือไว้จากการประกันภัยต่อของผู้รับประกันภัยต่อรายเดียวกัน ทั้งนี้ มูลค่าสุทธิของเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงในส่วนนี้จะต้องมีมูลค่าไม่ต่ำกว่า ๐

๔.๒ ความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวจากการเอาประกันภัยต่อสำหรับความเสี่ยงรวมของผู้รับประกันภัยต่อในแต่ละระดับความเสี่ยง (เฉพาะกรณีผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ) เท่ากับมูลค่าสำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อที่ยังไม่รวมค่าเผื่อความผันผวนของผู้รับประกันภัยต่อในแต่ละกลุ่มตามระดับความเสี่ยงที่เกินจากขีดจำกัดของการกระจุกตัวที่กำหนดไว้ในตาราง ๔.๓

ทั้งนี้ ผลรวมของเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวจากการเอาประกันภัยต่อ (ตาม ๔. เอกสารแนบ ๔) และ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการประกันภัยต่อ (ตาม ๖. เอกสารแนบ ๓) ของผู้รับประกันภัยต่อแต่ละราย ต้องมีค่าไม่เกินมูลค่าสำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อที่ยังไม่รวมค่าเผื่อความผันผวน ของผู้รับประกันภัยต่อรายนั้น หักด้วย มูลค่าเงินถือไว้จากการประกันภัยต่อของผู้รับประกันภัยต่อรายเดียวกัน

ตาราง ๔.๒ ขีดจำกัดของการกระจุกตัวจากการเอาประกันภัยต่อสำหรับผู้รับประกันภัยต่อแต่ละราย

ระดับความเสี่ยง ของผู้รับประกันภัยต่อแต่ละราย	ขีดจำกัดของการกระจุกตัว (ร้อยละของผลรวมของสำรองประกันภัย ส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ ที่ยังไม่รวมค่าเผื่อความผันผวนจาก ผู้รับประกันภัยต่อทุกราย)
๑. ผู้รับประกันภัยต่อที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันภัย ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต	๕๐
๒. ผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศที่มีระดับความเสี่ยง ๑ ถึง ๔ (ตามตาราง ๓.๗ เอกสารแนบ ๓)	๕๐
๓. ผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศที่มีระดับความเสี่ยง ๕ ถึง ๗ (ตามตาราง ๓.๗ เอกสารแนบ ๓)	๒๕

ตาราง ๔.๓ ขีดจำกัดของการกระจุกตัวจากการเอาประกันภัยต่อสำหรับความเสี่ยงรวมของผู้รับประกันภัยต่อในแต่ละระดับความเสี่ยง (เฉพาะกรณีผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ)

กลุ่มของผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศ ตามระดับความเสี่ยง***	ขีดจำกัดของการกระจุกตัว (ร้อยละของผลรวมของสำรองประกันภัย ส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ ที่ยังไม่รวมค่าเผื่อความผันผวนจาก ผู้รับประกันภัยต่อทุกราย)
๑. กลุ่มระดับความเสี่ยง ๑ ถึง ๓	ไม่มี
๒. กลุ่มระดับความเสี่ยง ๔	๕๐
๓. กลุ่มระดับความเสี่ยง ๕ ถึง ๗	๒๕

*** การพิจารณาระดับความเสี่ยงของผู้รับประกันภัยต่อต่างประเทศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในตาราง ๓.๗ เอกสารแนบ ๓

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย

๑. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย มีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับความเสี่ยงจากการที่มีผู้เอาประกันภัยจำนวนมากมาขอเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยพร้อมกันหรือในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน ซึ่งอาจส่งผลให้บริษัทประสบปัญหาในการจัดหาแหล่งเงินทุนหรือนำสินทรัพย์ออกจำหน่ายในระยะเวลาอันสั้น เพื่อชดเชยให้กับผู้เอาประกันภัยที่มาขอเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย

๒. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย เท่ากับ ร้อยละ ๕๐ ของค่าที่มากที่สุดระหว่าง ๒.๑ หักด้วยผลรวมของ ๒.๒ และ ๒.๓ กับศูนย์^๑

^๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ ความเดิมเป็น ดังนี้

“๒. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย เท่ากับ ๒.๑ หักด้วย ผลรวมระหว่าง ๒.๒ กับ ๒.๓ แต่ทั้งนี้ต้องมีมูลค่าไม่น้อยกว่าศูนย์

ดังสมการ:

$$\text{surrender risk capital} = \max (0, \text{CSV} - (\text{PL} + \text{other risks}))$$

๒.๑ มูลค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย (cash surrender value: CSV) ของทุกกรมธรรม์ประกันภัยที่มีผลบังคับอยู่ ณ วันประเมิน

๒.๒ มูลค่าสำรองประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ (policy liability: PL) ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต

๒.๓ ผลรวมของเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงอื่นทั้ง ๕ ด้าน (other risks) ได้แก่เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัยเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว และเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ ซึ่งคำนวณตามเอกสารแนบ ๑ เอกสารแนบ ๒ เอกสารแนบ ๓ เอกสารแนบ ๔ เอกสารแนบ ๖ และได้รับผลการกระจายความเสี่ยงซึ่งคำนวณตามเอกสารแนบ ๗ ของประกาศฉบับนี้

๒.๔ วิธีการคำนวณเป็นไปตามตัวอย่าง ดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ บริษัท ก. มีข้อมูล ดังนี้

มูลค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย (CSV) ๑,๐๐๐ ล้านบาท

มูลค่าสำรองประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ ทั้งหมด (PL) ๗๐๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัย ๕๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด ๑๕๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต ๑๐๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว ๒๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ ๒๐ ล้านบาท

ผลการกระจายความเสี่ยงระหว่างด้านประกันภัยและด้านสินทรัพย์ ๒๗ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย มีค่าเท่ากับ

$$\max (0, 1,000 - (700 + 50 + 150 + 100 + 20 + 20 - 27))$$

$$= \max (0, 1,000 - 1,013)$$

$$= \max (0, -13)$$

$$= 0 \text{ บาท}$$

ตัวอย่างที่ ๒ บริษัท ข. มีข้อมูล ดังนี้

มูลค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย (CSV) ๑,๐๐๐ ล้านบาท

มูลค่าสำรองประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ ทั้งหมด (PL) ๖๕๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัย ๕๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด ๑๕๐ ล้านบาท

ตั้งสมการ:

$$\text{surrender risk capital} = 50\% \times \max(0, \text{CSV} - (\text{PL} + \text{other risks}))$$

๒.๑ มูลค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย (cash surrender value: CSV) ของทุกกรมธรรม์ประกันภัยที่มีผลบังคับ ณ วันประเมิน ซึ่งหักยอดค้างชำระของเงินให้กู้ยืมโดยมีกรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกันแล้ว

๒.๒ มูลค่าสำรองประกันภัยหลังการประกันภัยต่อ (policy liability : PL) ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต

๒.๓ ผลรวมของเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงอื่นทั้ง ๕ ด้าน (other risks) ได้แก่ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัย เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ และได้รับผลการกระจายความเสี่ยง (diversification effect) ระหว่างความเสี่ยงด้านสินทรัพย์และความเสี่ยงด้านประกันภัย

๒.๔ หากบริษัทมีการทำประกันภัยต่อที่ให้ความคุ้มครองการขาดอายุของกรมธรรม์ประกันภัยเป็นจำนวนมาก (mass lapse reinsurance) ให้บริษัทคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงจากการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยโดยคำนึงถึงผลกระทบต่องินกองทุนของบริษัทที่มากที่สุดที่ไม่น้อยกว่าศูนย์ จากเงื่อนไขของสัญญาประกันภัยต่อดังกล่าวภายใต้สถานการณ์ที่เกิดการขาดอายุเป็นจำนวนมาก แต่ไม่เกินร้อยละ ๕๐ ด้วย

การขาดอายุของกรมธรรม์ประกันภัย หมายความว่า การที่ผู้เอาประกันภัยไม่ชำระเบี้ยประกันภัยตามเวลาที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยหรือเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย หรือผู้รับประกันภัยไม่ต่ออายุสัญญาประกันภัย มีผลให้กรมธรรม์ประกันภัยจะขาดอายุและสิ้นผลบังคับตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้

๒.๕ วิธีการคำนวณเป็นไปตามตัวอย่าง ดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ บริษัท ก. มีข้อมูล ดังนี้

มูลค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย (CSV) ซึ่งหักยอดค้างชำระของเงินให้กู้ยืมโดยมีกรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกันแล้ว ๑,๐๐๐ ล้านบาท

มูลค่าสำรองประกันภัยหลังการเอาประกันภัยต่อ ทั้งหมด (PL) ๗๐๐ ล้านบาท

$$\begin{aligned} & \text{เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต } ๑๐๐ \text{ ล้านบาท} \\ & \text{เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว } ๒๐ \text{ ล้านบาท} \\ & \text{เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ } ๒๐ \text{ ล้านบาท} \\ & \text{ผลการกระจายความเสี่ยงระหว่างด้านประกันภัยและด้านสินทรัพย์ } ๑๐ \text{ ล้านบาท} \\ & \text{เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย มีค่าเท่ากับ} \\ & \max(0, 1,000 - (650 + 50 + 150 + 100 + 20 + 20 - 10)) \\ & = \max(0, 1,000 - 980) \\ & = \max(0, 20) \\ & = 20 \text{ ล้านบาท} \end{aligned}$$

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัย ๕๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด ๑๕๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต ๑๐๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว ๒๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ ๒๐ ล้านบาท

ผลการกระจายความเสี่ยงระหว่างความเสี่ยงด้านประกันภัยและความเสี่ยงด้านสินทรัพย์ ๒๗ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย มีค่าเท่ากับ

$$\begin{aligned} & 50\% \times \max(0, 1,000 - (700 + 50 + 150 + 100 + 20 + 20 - 27)) \\ & = 50\% \times \max(0, 1,000 - 1,013) \\ & = 50\% \times \max(0, -13) \\ & = 50\% \times 0 \\ & = 0 \text{ บาท} \end{aligned}$$

ตัวอย่างที่ ๒ บริษัท ข. มีข้อมูล ดังนี้

มูลค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย (CSV) ซึ่งหักยอดค้างชำระของเงินให้กู้ยืมโดยมีกรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกันแล้ว ๑,๐๐๐ ล้านบาท

มูลค่าสำรองประกันภัยหลังการเอาประกันภัยต่อ ทั้งหมด (PL) ๖๕๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัย ๕๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด ๑๕๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต ๑๐๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว ๒๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ ๒๐ ล้านบาท

ผลการกระจายความเสี่ยงระหว่างความเสี่ยงด้านประกันภัยและความเสี่ยงด้านสินทรัพย์ ๑๐ ล้านบาท

เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย มีค่าเท่ากับ

$$\begin{aligned} & 50\% \times \max(0, 1,000 - (650 + 50 + 150 + 100 + 20 + 20 - 10)) \\ & = 50\% \times \max(0, 1,000 - 980) \\ & = 50\% \times \max(0, 20) \\ & = 50\% \times 20 \\ & = 10 \text{ ล้านบาท} \end{aligned}$$

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

๑. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านด้านปฏิบัติการ มีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับความเสี่ยงจากความไม่เพียงพอหรือความล้มเหลวจากระบบการดำเนินงานภายในองค์กร บุคลากร ระเบียบปฏิบัติ หรือการบริหารงานที่ก่อให้เกิดความเสียหายทางการเงิน

๒. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ เท่ากับ เบี้ยประกันภัยรวบรวมก่อนการประกันภัยต่อ (gross written premium) ในช่วง ๑๒ เดือนล่าสุด คูณ ค่าความเสี่ยงร้อยละ ๑

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณผลการกระจายความเสี่ยงระหว่างความเสี่ยงด้านสินทรัพย์และความเสี่ยงด้านประกันภัย

ผลของการกระจายความเสี่ยง (diversification effect) ระหว่างความเสี่ยงด้านสินทรัพย์และความเสี่ยงด้านประกันภัย เท่ากับ ผลต่างระหว่าง ๑. และ ๒.

๑. เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัยก่อนการกระจายความเสี่ยง (total insurance risk capital before diversification) ที่คำนวณได้ตามเอกสารแนบ ๑ รวมกับเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านสินทรัพย์ก่อนการกระจายความเสี่ยง (total asset risk capital before diversification) ซึ่งประกอบด้วย ความเสี่ยงด้านตลาดและความเสี่ยงด้านเครดิต ที่คำนวณจากผลรวมของเงินกองทุนตามเอกสารแนบ ๒ และเอกสารแนบ ๓

๒. ค่ารากที่สองของยอดรวมผลของการกระจายความเสี่ยงในแต่ละคู่ (square of sum) โดยผลของการกระจายความเสี่ยงในแต่ละคู่ ให้คำนวณจากผลคูณของ ๒.๑ ๒.๒ และ ๒.๓ ดังต่อไปนี้

๒.๑ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านสินทรัพย์และความเสี่ยงด้านประกันภัยประเภทที่ i (asset & insurance risk capital_i)

๒.๒ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านสินทรัพย์และความเสี่ยงด้านประกันภัยประเภทที่ j (asset & insurance risk capital_j)

๒.๓ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงแต่ละด้าน (ρ_{ij}) ตามตาราง ๗

ทั้งนี้ เงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านสินทรัพย์และความเสี่ยงด้านประกันภัย ประเภทที่ i และ j สามารถเป็นความเสี่ยงด้านสินทรัพย์และความเสี่ยงด้านประกันภัยประเภทเดียวกันได้ ดังสมการต่อไปนี้

diversification effect = total asset & insurance risk capital before diversification - square of sum

$$\text{square of sum} = \left\{ \sum_{i=1}^2 \sum_{j=1}^2 \left(\text{asset \& insurance risk capital}_i \times \text{asset \& insurance risk capital}_j \times \rho_{ij} \right) \right\}^{1/2}$$

^๑ แก้ไขโดยข้อ ๒ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓

ตาราง ๗ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงด้านสินทรัพย์และความเสี่ยงด้านประกันภัย

ประเภทของความเสี่ยง	ความเสี่ยงด้านสินทรัพย์ (j = 1)	ความเสี่ยงด้านประกันภัย (j = 2)
ความเสี่ยงด้านสินทรัพย์ (i = 1)	๑๐๐%	๒๕%
ความเสี่ยงด้านประกันภัย (i = 2)	๒๕%	๑๐๐%

การกำหนดค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงด้านสินทรัพย์และความเสี่ยงด้านประกันภัยตามตาราง ๗ จะมีการทบทวนภายในระยะเวลา ๖ เดือน นับแต่วันที่ระบุไว้ในข้อ ๒ แห่งประกาศนี้ หากคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยไม่ได้ออกประกาศเป็นอย่างอื่น ให้ใช้ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงด้านสินทรัพย์และความเสี่ยงด้านประกันภัยตามตาราง ๗

แนวทางการพิจารณารายการหักจากเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของผู้ถือหุ้น (common equity tier 1 : CET 1) สำหรับมูลค่าของตราสารทุนที่นิติบุคคลอื่นมีการถือตราสารทุนไขว้กันกับบริษัท ประกันชีวิต

มูลค่าของตราสารทุนที่นิติบุคคลอื่นมีการถือตราสารทุนไขว้กันกับบริษัทประกันชีวิต โดยนิติบุคคลอื่นนั้นมีวัตถุประสงค์ในการถือตราสารทุนเพื่อเป็นการเพิ่มทุนให้กับบริษัทประกันชีวิต ให้หักมูลค่าตราสารทุนเฉพาะส่วนที่ถือที่ไขว้กันในบริษัทดังกล่าว ออกจากเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตทั้งจำนวน ทั้งนี้ ให้รวมถึงการลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นของบริษัทดังกล่าวด้วย กล่าวคือ ถ้าบริษัทประกันชีวิต ก. ลงทุนในตราสารทุนของบริษัท ข. จำนวน ๑๐๐ ล้านบาท และบริษัท ข. ก็ลงทุนในตราสารทุนของบริษัทประกันชีวิต ก. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการเพิ่มทุนของบริษัทประกันชีวิต ก. เป็นจำนวน ๒๐ ล้านบาท ในกรณีนี้ กำหนดให้หักเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต ก. เป็นจำนวน ๒๐ ล้านบาท

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนับตราสารทางการเงินเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ (additional tier 1)

ตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ (additional tier 1) จะต้องมีความสมบัติที่สำคัญ ครบทุกข้อ ดังนี้

๑. ได้รับชำระเงินครบเต็มจำนวน

๒. ในกรณีที่บริษัทประกันชีวิตเลิกกิจการ ผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ จะได้รับชำระเงินในลำดับหลังจากเจ้าหนี้บุริมสิทธิ ผู้เอาประกัน/ผู้ถือกรมธรรม์/ผู้รับผลประโยชน์ เจ้าหนี้สามัญ และเจ้าหนี้ด้อยสิทธิทุกประเภท ซึ่งรวมถึงผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ของบริษัทประกันชีวิต นั้น

๓. ออกจำหน่ายโดยไม่มีหลักประกันหรือการค้ำประกันหรือการรับประกันโดยบริษัทประกันชีวิตหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทประกันชีวิตที่จะทำให้มีสิทธิในการเรียกร้องเหนือกว่าเจ้าหนี้ประเภทอื่น

๔. ไม่มีกำหนดระยะเวลาการชำระคืนรวมทั้งต้องไม่มีเงื่อนไขที่เป็นแรงจูงใจให้บริษัทประกันชีวิตไถ่ถอนก่อนกำหนด (no incentive to redeem) เช่น ไม่มีการกำหนดอัตราผลตอบแทนให้สูงขึ้นในลักษณะขั้นบันได (no step-up)

๕. บริษัทประกันชีวิตต้องไม่ทำให้ผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ เกิดความคาดหวังว่าบริษัทประกันชีวิตจะไถ่ถอนหรือซื้อคืนตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ก่อนครบกำหนด และต้องไม่ส่งสัญญาณต่อตลาดให้เกิดการคาดหวังว่าสำนักงานจะอนุญาตให้มีการไถ่ถอนก่อนครบกำหนด

๖. บริษัทประกันชีวิตมีสิทธิที่จะไถ่ถอนตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ได้ หลังจาก ๕ ปีนับจากวันที่ได้ออกตราสารนั้น ทั้งนี้ การไถ่ถอนจะกระทำได้อีกต่อเมื่อ :

๖.๑ ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน โดยบริษัทประกันชีวิตจะต้องเสนอแผนการไถ่ถอนและแผนการทดแทนตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ดังกล่าวมายังสำนักงานก่อนการดำเนินการไถ่ถอนไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

ทั้งนี้ แผนการไถ่ถอนและแผนการทดแทนที่บริษัทประกันชีวิตเสนอจะต้องมีการออกตราสารทางการเงินที่มีคุณภาพที่เท่ากันหรือดีกว่าเพื่อทดแทนตราสารเดิมที่จะไถ่ถอนในทันทีหรือก่อนการไถ่ถอน และการออกตราสารทดแทนนั้นต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขการดำรงความสามารถในการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตนั้น และ

๖.๒ บริษัทประกันชีวิตสามารถพิสูจน์ได้ว่าการไถ่ถอนนั้นจะไม่ส่งผลกระทบต่อส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตนั้นลดต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำตามที่สำนักงานกำหนด

ทั้งนี้ ในกรณีดังต่อไปนี้ บริษัทประกันชีวิตอาจไถ่ถอนตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ก่อน ๕ ปี ได้ โดยการไถ่ถอนจะกระทำได้อีกต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ตามหลักเกณฑ์ใน ๖.๑ และ ๖.๒ ข้างต้นด้วย

๑) กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายภาษีอันส่งผลให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของบริษัทประกันชีวิตเปลี่ยนแปลงไป หรือ

๒) กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การกำกับดูแลด้านเงินกองทุนอันส่งผลให้ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่เคยนับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ อยู่เดิมมีความสมบัติไม่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ใหม่

โดยบริษัทประกันชีวิตจะต้อง ได้รับความยินยอมจากผู้ถือตราสารก่อน หากไม่มีข้อตกลงหรือข้อกำหนดสิทธิระหว่างบริษัทประกันชีวิตและผู้ถือตราสารให้ถอนในกรณีดังกล่าวได้

๗. บริษัทประกันชีวิตสามารถซื้อคืน^๑ตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ได้ โดยให้ถือปฏิบัติดังนี้

๗.๑ ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน โดยบริษัทประกันชีวิตจะต้องเสนอแผนการซื้อคืน และแผนการทดแทนตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ดังกล่าวยังสำนักงานเพื่อพิจารณาเป็นรายกรณี

๗.๒ บริษัทประกันชีวิตจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการซื้อคืนตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ อย่างเคร่งครัดด้วย

๘. การจ่ายดอกเบี้ยและผลตอบแทนอื่นใดของตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ต้องมีลักษณะดังนี้

๘.๑ บริษัทประกันชีวิตต้องมีอำนาจเต็มในการยกเลิกการจ่ายดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนอื่นใดเมื่อใดก็ได้ โดยห้ามมีข้อกำหนดในสัญญาว่าบริษัทประกันชีวิตจะต้องจ่ายดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนอื่นใดให้กับผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ เมื่อมีการจ่ายผลตอบแทนให้ผู้ถือตราสารที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของเจ้าของ อย่างไรก็ตาม หากบริษัทประกันชีวิตไม่มีการจ่ายดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนอื่นใดให้กับผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ บริษัทประกันชีวิตนั้นไม่สามารถจ่ายผลตอบแทนให้กับผู้ถือตราสารที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของเจ้าของได้

๘.๒ ไม่สะสมผลตอบแทน (non-cumulative) และการไม่จ่ายผลตอบแทนไม่ถือเป็น การผิดนัดชำระ

๘.๓ บริษัทประกันชีวิตต้องมีสิทธิที่จะยกเลิกการจ่ายดอกเบี้ยและผลตอบแทนอื่นใดให้กับผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ได้ หากมีความจำเป็นต้องชำระเงินตามหนี้สินหรือภาระผูกพันอื่นที่ถึงกำหนด

๘.๔ ในปีที่บริษัทประกันชีวิตนั้นไม่มีผลกำไรหรือมีขาดทุนสะสม ห้ามมิให้บริษัทประกันชีวิตจ่ายดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนอื่นใดให้แก่ผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ โดยจะจ่ายผลตอบแทนได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากสำนักงานเป็นรายกรณีไป โดยสำนักงานจะพิจารณาจากปัจจัยความมั่นคงของบริษัทประกันชีวิต เช่น ฐานะเงินกองทุน ความสามารถในการทำกำไร และระดับของกำไรสะสม เป็นต้น

๙. ตราสารทางการเงินที่ออกต้องไม่ระบุอัตราผลตอบแทนอ้างอิงกับตัวแปรอื่นใดที่มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงด้านเครดิตของบริษัทประกันชีวิตเอง กล่าวคือ ต้องไม่มีการปรับผลตอบแทนของตราสารเมื่อความเสี่ยงด้านเครดิตของบริษัทประกันชีวิตนั้นเปลี่ยนแปลงไป

๑๐. ตราสารทางการเงินที่สามารถนับเงินที่ได้รับจากการออกตราสารนั้นเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ได้ ต้องมีลักษณะครบทุกข้อ ดังนี้

๑๐.๑ สามารถรองรับผลขาดทุนของบริษัทประกันชีวิตได้ในระหว่างการดำเนินการใกล้เคียงกับหุ้นสามัญ (absorb losses on a going-concern basis) โดยต้องมีเงื่อนไขระบุในสัญญาว่า

^๑ ทั้งนี้ การซื้อคืนเป็นการซื้อขายโดยความสมัครใจของผู้ถือตราสาร (ผู้ขาย) และบริษัทประกันชีวิตผู้ออก (ผู้ซื้อ) ตามราคา ที่ตกลงกันและสามารถซื้อคืนเพียงบางส่วนได้ ต่างจากการไถ่ถอนที่เป็นการชำระหนี้คืนให้แก่ผู้ถือตามราคาที่กำหนดไว้ในหนังสือชี้ชวน โดยหากมีการระบุไว้ในข้อตกลง หรือข้อกำหนดสิทธิระหว่างบริษัทประกันชีวิตและผู้ถือตราสารให้สามารถไถ่ถอนได้ ผู้ถือตราสาร จะต้องถูกไถ่ถอนทั้งหมดโดยไม่สามารถปฏิเสธการขอไถ่ถอนได้

๑๐.๑.๑ สามารถแปลง เป็นหุ้นสามัญได้เมื่อบริษัทประกันชีวิตนั้น มีอัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของเจ้าของ (CET 1) ต่อเงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย (TCR) หรือ CET 1 ratio ต่ำกว่าอัตราที่บริษัทประกันชีวิตนั้นกำหนดไว้ (trigger point) ทั้งนี้ อัตราที่กำหนดต้องสูงกว่า ๖๕% หรือ

๑๐.๑.๒ สามารถถูกลดมูลค่าตราสารดังกล่าวลง (write down) ได้เมื่อ CET 1 ratio ต่ำกว่าอัตราที่บริษัทประกันชีวิตกำหนดไว้โดยการแปลงเป็นหุ้นสามัญและการลดมูลค่าตราสารดังกล่าวลงจะต้องก่อให้เกิดผลครบทุกประการ ดังนี้

๑๐.๑.๒.๑ ลดภาระจากการเรียกร้องเงินคืนของผู้ถือตราสาร หรือลดจำนวนเงินที่บริษัทประกันชีวิตต้องนำมาใช้ในการไถ่ถอนเมื่อบริษัทประกันชีวิตมีสิทธิที่จะไถ่ถอนได้ อีกทั้งยังเป็นการลดภาระการจ่ายผลตอบแทนทั้งในรูปดอกเบี้ย หรือผลตอบแทนอื่นใดของตราสารดังกล่าวด้วย

๑๐.๑.๒.๒ การลดมูลค่าตราสารหรือการแปลงเป็นหุ้นสามัญต้องส่งผลให้เงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของเจ้าของมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป

๑๐.๑.๒.๓ สำหรับมูลค่าของตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนที่จะถูกลดมูลค่าลงหรือแปลงเป็นหุ้นสามัญต้องมีมูลค่าอย่างน้อยทำให้ CET 1 ratio กลับมาอยู่ในระดับสูงกว่าอัตราที่บริษัทประกันชีวิตนั้นกำหนดไว้ (trigger point) แต่หากไม่เพียงพอบริษัทประกันชีวิตนั้นต้องตัดเป็นหนี้สูญหรือแปลงเป็นหุ้นสามัญทั้งจำนวน

๑๐.๒ สามารถรองรับผลขาดทุนของบริษัทประกันชีวิตได้เมื่อบริษัทประกันชีวิตนั้นมีผลการดำเนินงานที่ไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้^๒ (at the point of non-viability) เพื่อรองรับ gone-concern basis โดยต้องมีเงื่อนไขระบุในสัญญาว่า

๑๐.๒.๑ สามารถแปลงเป็นหุ้นสามัญ หรือ

๑๐.๒.๒ สามารถตัดเป็นหนี้สูญได้ เมื่อทางการตัดสินใจจะเข้าช่วยเหลือทางการเงินแก่บริษัทประกันชีวิตนั้น

๑๑. บริษัทประกันชีวิตหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทประกันชีวิตต้องไม่ซื้อตราสารทางการเงินที่สามารถนับเป็นเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตเอง รวมทั้งบริษัทประกันชีวิตต้องไม่ให้การสนับสนุนหรือให้ความช่วยเหลือทางการเงินทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมแก่บุคคลใดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาซื้อตราสารทางการเงินที่สามารถนับเป็นเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตเอง เช่น การที่บริษัทร่วม/ย่อยของบริษัทประกันชีวิตเป็นผู้ซื้อตราสารทางการเงินดังกล่าว เป็นต้น ซึ่งสำนักงานจะไม่อนุญาตให้บริษัทประกันชีวิตนับตราสารดังกล่าวตามจำนวนที่บริษัทร่วม/ย่อยนั้นลงทุนเป็นเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต

๑๒. ตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่บริษัทประกันชีวิตออกจะต้องไม่มีเงื่อนไขที่จะชดเชยให้แก่ผู้ถือตราสารทางการเงิน หากตราสารที่บริษัทประกันชีวิตออกใหม่ภายในเวลาที่กำหนด มีผลตอบแทนที่ดีกว่าตราสารทางการเงินเดิม (recapitalisation)

^๒ ตัวอย่างเช่นเหตุการณ์ดังต่อไปนี้ (๑) บริษัทประกันชีวิตอาจมีสินทรัพย์ไม่เพียงพอจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับผลประโยชน์ตามกฎหมาย และเจ้าหนี้ (๒) เงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตลดลงถึงระดับที่จะกระทบต่อผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับผลประโยชน์ตามกฎหมาย และเจ้าหนี้ (๓) บริษัทประกันชีวิตไม่สามารถเพิ่มทุนได้ด้วยตัวเอง เช่น ไม่สามารถหาผู้ลงทุนมาฟื้นฟูกิจการได้ เป็นต้น

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนับตราสารทางการเงินเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒

ตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

๑. ได้รับชำระเงินครบเต็มจำนวน
 ๒. ในกรณีที่บริษัทประกันชีวิตเล็กกิจการ ผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ จะได้รับชำระเงินในลำดับหลังจากเจ้าหนี้บุริมสิทธิ ผู้เอาประกัน/ผู้ถือกรมธรรม์/ผู้รับผลประโยชน์ และเจ้าหนี้สามัญของบริษัทประกันชีวิตนั้น
 ๓. ออกจำหน่ายโดยไม่มีหลักประกันหรือการค้ำประกันหรือการรับประกันโดยบริษัทประกันชีวิตหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทประกันชีวิตที่จะทำให้มีสิทธิในการเรียกร้องเหนือกว่าเจ้าหนี้ประเภทอื่น
 ๔. เป็นตราสารที่มีกำหนดเวลาในการชำระหนี้ไม่ต่ำกว่า ๕ ปี และในช่วง ๕ ปีสุดท้ายก่อนครบกำหนดให้บริษัทประกันชีวิตต้องทยอยลดการนับเข้าเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ (amortisation) ตามวิธีเส้นตรง (straight line basis) และต้องไม่กำหนดเงื่อนไขที่เป็นแรงจูงใจให้บริษัทประกันชีวิตไถ่ถอนก่อนกำหนด (no incentive to redeem) เช่น ไม่มีการปรับเพิ่มอัตราผลตอบแทนให้สูงขึ้นในลักษณะขั้นบันได (no step-up)
 ๕. บริษัทประกันชีวิตต้องไม่ทำให้ผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ เกิดความคาดหวังว่าบริษัทประกันชีวิตจะไถ่ถอนหรือซื้อคืนตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ก่อนครบกำหนด
 ๖. บริษัทประกันชีวิตมีสิทธิที่จะไถ่ถอนตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ได้หลังจาก ๕ ปีนับจากวันที่ได้ออกตราสารนั้น ทั้งนี้ การไถ่ถอนจะกระทำได้อีกต่อเมื่อ :
 - ๖.๑ ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานโดยบริษัทประกันชีวิตจะต้องเสนอแผนการไถ่ถอนและแผนการทดแทนตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ดังกล่าวมายังสำนักงานก่อนการดำเนินการไถ่ถอนไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ทั้งนี้ แผนการไถ่ถอนและแผนการทดแทนที่บริษัทประกันชีวิตเสนอจะต้องมีการออกตราสารทางการเงินที่มีคุณภาพที่เท่ากันหรือดีกว่าเพื่อทดแทนตราสารเดิมที่จะไถ่ถอนในทันทีหรือก่อนการไถ่ถอน และการออกตราสารทดแทนนั้น ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขการดำรงความสามารถในการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตนั้น
 - ๖.๒ บริษัทประกันชีวิตสามารถพิสูจน์ได้ว่าการไถ่ถอนนั้นจะไม่ส่งผลให้อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตนั้นลดต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำตามที่สำนักงานกำหนด และ
 - ๖.๓ สำนักงานเห็นว่า การไถ่ถอนก่อนกำหนดนั้นจะไม่ส่งผลให้อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนลดลงต่ำกว่าที่สำนักงานกำหนดโดยพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อฐานะเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตในระยะเวลา ๓ ปี ภายใต้สมมติฐานว่าไม่มีการเพิ่มทุนใหม่
- ทั้งนี้ ในกรณีดังต่อไปนี้ บริษัทประกันชีวิตอาจไถ่ถอนตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ก่อน ๕ ปีได้ โดยการไถ่ถอนจะกระทำได้อีกต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ตามหลักเกณฑ์ใน ๖.๑ ๖.๒ และ ๖.๓ ข้างต้นด้วย
- ๑) กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายภาษีอันส่งผลให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของบริษัทประกันชีวิตเปลี่ยนแปลงไป หรือ

๒) กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การกำกับดูแลด้านเงินกองทุนอันส่งผลให้ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่เคยนับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ อยู่เดิมมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ใหม่ โดยบริษัทประกันชีวิตจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถือตราสารก่อน หากไม่มีข้อตกลงหรือข้อกำหนดสิทธิระหว่างบริษัทประกันชีวิตและผู้ถือตราสารให้เลื่อนในกรณีดังกล่าวได้

๗. บริษัทประกันชีวิตสามารถซื้อคืน ตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ได้ โดยให้ถือปฏิบัติดังนี้

๗.๑ ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน โดยบริษัทประกันชีวิตจะต้องเสนอแผนการซื้อคืน และแผนการทดแทนตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ ดังกล่าวมายังสำนักงานเพื่อพิจารณาเป็นรายกรณี

๗.๒ บริษัทประกันชีวิตจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการซื้อคืนตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๒ อย่างเคร่งครัดด้วย

๘. บริษัทประกันชีวิตมีสิทธิเลื่อนกำหนดเวลาในการชำระดอกเบี้ยตามตราสารออกไปได้หากบริษัทประกันชีวิตนั้นไม่มีกำไรจากการดำเนินงานและไม่จ่ายเงินปันผลสำหรับหุ้นสามัญและไม่จ่ายดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนอื่นใดให้กับผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑

๙. ตราสารทางการเงินที่ออกต้องไม่ระบุดำเนินการผลตอบแทนอ้างอิงกับตัวแปรอื่นใดที่มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงด้านเครดิตของบริษัทประกันชีวิตเอง กล่าวคือ ต้องไม่มีการปรับผลตอบแทนของตราสารเมื่อความเสี่ยงด้านเครดิตของบริษัทประกันชีวิตนั้นเปลี่ยนแปลงไป

๑๐. บริษัทประกันชีวิตหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทประกันชีวิต ต้องไม่ซื้อตราสารทางการเงินที่สามารถนับเป็นเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตเอง รวมทั้งบริษัทประกันชีวิตต้องไม่ให้การสนับสนุนหรือให้ความช่วยเหลือทางการเงินทั้งโดยตรงและทางอ้อมแก่บุคคลใดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาซื้อตราสารทางการเงินที่สามารถนับเป็นเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตเอง เช่น การที่บริษัทร่วม/ย่อยของบริษัทประกันชีวิตเป็นผู้ซื้อตราสารทางการเงินดังกล่าว เป็นต้น ซึ่งสำนักงานจะไม่อนุญาตให้บริษัทประกันชีวิตนับตราสารดังกล่าวตามจำนวนที่บริษัทร่วม/ย่อยนั้นลงทุนเป็นเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต

๑๑. สามารถรองรับผลขาดทุนของบริษัทประกันชีวิตได้เมื่อบริษัทประกันชีวิตนั้นมีผลการดำเนินงานที่ไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้^๑ (at the point of non-viability) เพื่อรองรับ gone-concern basis โดยต้องมีเงื่อนไขระบุในสัญญาว่า (๑) สามารถแปลงเป็นหุ้นสามัญ หรือ (๒) สามารถตัดเป็นหนี้สูญได้ เมื่อทางการตัดสินใจจะช่วยเหลือทางการเงินแก่บริษัทประกันชีวิตนั้น

^๑ ตัวอย่างเช่นเหตุการณ์ดังต่อไปนี้ (๑) บริษัทประกันชีวิตอาจมีสินทรัพย์ไม่เพียงพอจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับผลประโยชน์ตามกฎหมายธรรม และเจ้าหน้าที่ (๒) เงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตลดลงถึงระดับที่จะกระทบต่อผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับผลประโยชน์ตามกฎหมายธรรม และเจ้าหน้าที่ (๓) บริษัทประกันชีวิตไม่สามารถเพิ่มทุนได้ด้วยตัวเอง เช่น ไม่สามารถหาผู้ลงทุนมาฟื้นฟูกิจการได้ เป็นต้น